CONSTITVTIONES

Et Regule fratrum Eremitarum Ordinis S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Piſis.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

PROEMIVM

VT noſtra hæc Congregatio fratrum Eremitarum Sancti Hieronymi , quam diuina bonitas primùm inſtituit per ſeruum ſuũ B. Petrum Gambacurtam de Piſis , & poſteà per Chriſti Vicarios Martinum V. & plures alios Summos Pontifices pluribus gratijs , & priuilegijs decorauit , & tandem per Pium V. etiam ad profeſſionem , & ſtatum verè , & propriè Religioſum ſub regula S.Auguſtini euexit,melius in diuino obſequio promoueatur, & iuxta Spiritum ſuæ vocationis ad finem religioſæ virtutis , & perfectionis dirigatur, neceſſarium omninò eſt,Conſtitutiones aliquas, & regulas ſcribi, quæ in via Dei illam iuuent , & dirigant , & hæ ſunt illæ ipſæ , quas Patres noſtri olìm ſcripſerunt , & quæ antè aliquot annos , iuſſu Eminentiſsimi Card. de Monte, tùnc Protectoris totius ordinis fuerunt recognitæ , nunc enim iterùm prodeunt meliori ordine, ac forma , additis etiam non nullis rebus valdè neceſſarijs , Iuſſu primùm Eminentiſs. ac Reuerendiſs. D. F. Antonij Barberini S.R.E. Card. S. Honuphrij, tùm Eminẽtiſſimorum ac Reuerendiſſimorum DD. Cardinalium negocijs Regularium Præfectorũ , & quamuis ad Culpam læthalem non obligent quantum eſt ex ſe, æquiſſimum tamen eſt, vt earum ttanſgreſſores teneantur ad pænam aliquam temporalem,quam, vel ipſæ

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
27 K
10

[illegible] fu
creato card. nel 1624

CONSTITVTIONES

Et Regulæ fratrum Eremitarum Ordinis S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Piſis.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

PROEMIVM

VT noſtra hæc Congregatio fratrum Eremitarum Sancti Hieronymi , quam diuina bonitas primùm inſtituit per ſeruum ſuũ B. Petrum Gambacurtam de Piſis , & poſteà per Chriſti Vicarios Martinum V. & plures alios Summos Pontifices pluribus gratijs , & priuilegijs decorauit , & tandem per Pium V. etiam ad profeſſionem , & ſtatum verè , & propriè Religioſum ſub regula S.Auguſtini euexit,melius in diuino obſequio promoueatur, & iuxta Spiritum ſuæ vocationis ad finem religioſæ virtutis , & perfectionis dirigatur, neceſſarium omninò eſt,Conſtitutiones aliquas, & regulas ſcribi, quæ in via Dei illam iuuent , & dirigant , & hæ ſunt illæ ipſæ , quas Patres noſtri olìm ſcripſerunt , & quæ antè aliquot annos , iuſſu Eminentiſsimi Card. de Monte, tùnc Protectoris totius ordinis fuerunt recognitæ , nunc enim iterùm prodeunt meliori ordine, ac forma , additis etiam non nullis rebus valdè neceſſarijs , Iuſſu primùm Eminentiſs. ac Reuerendiſs. D. F. Antonij Barberini S.R.E. Card. S. Honuphrij, tùm Eminẽtiſſimorum ac Reuerendiſſimorum DD. Cardinalium negocijs Regularium Præfectorũ , & quamuis ad Culpam læthalem non obligent quantum eſt ex ſe, æquiſſimum tamẽ eſt, vt earum ttanſgreſſores teneantur ad pænam aliquam temporalem,quam, vel ipſæ

Conſtitutiones ſtatuerint, vel ipſi Superiores pro loci, ac temporis Circumſtantijs, & pro rerum, ac perſonarum qualitatibus prudenti iudicio imponendas Cenſuerint: nõ ergò volumen legis huius recedat ab ore noſtro (quod olim ad Ieſuè Dominus dixit) meditemur in eo diebus, ac noctibus, vt Cuſtodiamus, & faciamus omnia, quæ ſcripta ſunt in eo, & tunc dirigemus vias noſtras, eaſq; intelligemus, & quoniam, vt habetur ſapientiæ 6. Cura diſciplinæ dilectio eſt, & dilectio Cuſtodia legum eſt, ſi dilectionem in noſtris Cordibus habuerimus, promptè, ac facilè omnia cuſtodiemus, & quia cuſtodia legum, vt ibi ſubditur, eſt Conſumatio incorruptionis, & incorruptio facit proximum Deo, per has ipſas Conſtitutiones, ac regulas maximè Deo appropinquabimus, quod ſolùm eſt maximè optandum, & procurandum.

REGVLA

REGVLA SANCTI AVGVSTINI.

ANTE ómnia, fratres charíſſimi, diligátur Deus: deinde próximus. Quia iſta præcépta ſunt principáliter nobis dáta. Hæc igitur ſunt, quæ vt obſeruétis præcipimus in Monaſtério conſtitúti.

Primum propter quod in vnũ eſtis congregáti, vt vnánimes habitétis in dómo, & ſit vobis cor vnum, & anima vna in Deo. Et nõ dicátis aliquid propriũ: ſed ſint vobis omnia commúnia: & diſtribuátur vnicuiq; veſtrum à Præpoſito véſtro victus, & tegumẽtũ: nõ æqualiter omnibus: quia non æqualiter valétis ómnes. Sed potius vnicuiq; ſicut cuique ópus fúerit. Sic enim légitis in actibus Apoſtolórum, quia erant illis omnia cõmúnia; & diſtribuebátur vnicuiq; ſicut cuiq; opus erat. Qui áliquid habébant in ſéculo quãdo ingréſſi ſunt Monaſtériũ, libénter velint illud eſſe commúne. Qui autem non habébant, nõ ea quærãt in Monaſtério, quæ nec fóris habére potuérunt. Sed tamen eorum infirmitáti, quod opus eſt tribuátur, etiam ſi paupertáte eorum quãdo foris erant, nec ipſa neceſſária póterant inueníre. Tamen non ideò ſe pútent eſſe fœlices, quia inuenérunt victum, & tegumentũ, quale foris, habére non potuérunt. Nec érigant ceruícem, quia ſociantur eis, ad quos fóris accédere non audébant. Sed ſurſum cor hábeant: Et terréna vána non quærant: Ne incípiant monaſtéria diuitibus eſſe vtilia, non paupéribus ſi díuites illic humiliantur, & pauperes illic inflantur.

Rurſus etiã illi, qui aliquid videbantur eſſe in ſeculo, nõ habeant faſtidio fratres ſuos, qui ad iſtam ſocietatẽ ex paupertáte venérunt. Magis autem ſtúdeant non de parentũ

diui-

díuitum dignitáte; Sed de páuperum fratrũ ſocietáte gloriári. Nec extollántur, ſi cõmúni vitæ aliquid de ſuis facultatibus contúlerint; Nec de ſuis diuitijs magis ſuperbiant, quia eas ipſi in monaſtério partiuntur, quam ſi eis in ſæculo fruerentur. Alia quippè quæcumq; iníquitas in mális opéribus exercétur, vt fiant: Superbia verò etiam bonis opéribus inſidiátur, vt péreant. Et quid prodeſt diſpergẽdo dare paupéribus, & páuperẽ fieri, cũ anima míſera ſuperbior efficitur diuitias contemnẽdo, quàm fúerat poſſidéndo? Omnes ergo vnanímiter, & concórditer víuite, & honoráte in vobis Deum ínuicem, cuius templa facti eſtis.

Orationibus inſtáte hóris, & tempóribus conſtitútis. In Oratório némo aliquid ágat, niſi ad quod factum eſt, vnde & nómen accépit. Vt ſi fortè áliqui etiã præter hóras conſtitútas (ſi eis vácat, oráre vóluerint) non eis ſint impediménto, qui ibi aliquid agéndũ putáuerint. Pſalmis, & Hymnis cum orátis Deum, hoc verſétur in corde, quod proſertur in ore, & nolíte cantáre, niſi quod légitis eſſe cantándum. Quod autem non ita ſcriptum eſt vt cantétur, non cantétur. Carnem veſtram domáte ieiunijs, & abſtinéntia eſcæ, & potus, quantum valitúdo permíttit. Quando autem áliquis non poteſt ieiunáre, non támen extra hóram prandij aliquid alimentórum ſúmat, niſi cũ ægrótat. Cum accéditis ad menſam, donec inde ſurgátis, quod vobis ſecundum conſuetúdinem légitur ſine tumúltu, & contentionibus audíte. Ne ſólæ vobis fáuces ſúmant cibum: ſed & aures eſúriant verbum Dei. Qui infirmi ſunt ex príſtina conſuetúdine, ſi áliter tractántur in victu, non debet álijs moléſtum eſſe, nec iniúſtum vidéri eis, quos áliqua fécit conſuetúdo fortióres. Nec illos felicióres pútent, quia ſúmunt, quod non ſúmunt ipſi: Sed ſibi potius gratuléntur, quia válent, quod non válent illi.

Et ſi eis, qui venérunt ex moribus delicatióribus ad monaſte-

naſte-

naſtérium, áliquid alimentórum, veſtimentórũ,operimentórumuè dátur,quod alijs fortióribus, ideò felicióribus nõ dátur: cogitáre debent, quibus non dátur,quantum de ſua ſeculári vita illi ad iſtam déſcenderint, quamuis vſque ad aliórum, qui ſunt córpore firmióres, frugálitatem peruenire nõ põtuerint. Nec debent velle omnes quod paucos vident amplius (non quia honórantur,ſed quia tolerantur) accípere: Ne contingat deteſtánda peruérſitas, vt in Monaſterio,vbi, quantum poſſunt, fiunt diuites laborioſi,fiant páuperes delicáti.

Sanè quemadmodum ægrótátes neceſſe hábent minus accipere,ne grauéntur; ita & poſt ægritúdinem ſic tractãdi ſunt, vt citius recreéntur: etiam ſi de humillima ſeculi paupertate venerint: Tanquam hoc illis contúlerit recentior ægritúdo, quod diuitibus antérior conſuetúdo. Sed cum vires príſtinas reparáuerint, rédeant ad fœliciórem conſuetúdinem ſuam: quæ fámulos Dei tanto amplius décet, quanto minus índigent, Nec cibi eos téneat volúptas iam vegetátos, quos necéſſitas leuárat infirmos.

Illos ſanè exiſtiment ditiores, qui in ſuſtinenda parcitate fuerint fortiores. Melius eſt enim minus egére, quam plus habére.

Non ſit notábilis hábitus véſter. Nec affectétis veſtibus placére,ſed móribus. Quando procéditis,ſimul ambuláte: Cum venéritis,quo itis,ſimul ſtáte. In incéſſu,ſtátu,hábitu, & in omnibus mótibus veſtris nihil fiat,quod cuiuſquã óffendat aſpéctum; ſed quod veſtrã déceat ſanctitátẽ. Oculi veſtri, & ſi iaciántur in aliquam fœminárũ,in nullã figãtur. Neq; enim quando procéditis, fœminas videre prohibémini; Sed áppetere, vel ab ipſis áppeti velle criminoſũ eſt. Nec ſolo tácito afféctu, ſed afféctu quóq;& aſpéctu appétitur, & áppetit concupiſcéntia fœminárũ.Nec dicatis vos habére animos pudícos, ſi habeátis óculos impudícos;

Quia

Quia impudicus oculus impudici cordis eſt nuntius. Et cũ ſe inuicẽ ſibimet, etiam tacente lingua, conſpectu mutuo corda nuntiant impudica,& ſecundũ concupiſcentiã carnis alterutro delectantur ardore: etiã intactis ab immunda violatione corporibus,fugit caſtitas ipſa de moribus. Nec putare debet, qui in fœminã figit oculũ, & illius in ſe ipsũ diligit fixum, ab alijs ſe non videri, cũ hoc fecerit: videtur omnino,& à quibus ſe videri nõ arbitratur. Sed & ſi lateat, & à nemine hominũ videatur, quid faciet de illo deſuper inſpectore,quẽ latere nihil poteſt? An ideò putãdus eſt nõ videre,quia tãto videt ſapientius,quãto patientius? Illi ergo vir ſãctus timeat diſplicere,ne velit fœminæ malæ placere. Illum cogitet omnia videre, ne velit fæminæ malæ videri. Illius namq; in hac cauſa cõmendandus eſt timor,vbi ſcriptum eſt abominatio eſt domino defigens oculũ. Quando ergo ſimul eſtis in Eccleſia, aut vbicumque fœminæ ſint. inuicem veſtram pudicitiam cuſtodite,Deus enim,qui habitat in vobis, etiam illo modo cuſtodiet vos ex vobis.

Et ſi hanc, de qua loquor vobis, oculi petulantiam in aliquo veſtrum aduerteritis, ſtatim admonete. Ne mala cœpta progrediantur, ſed de proximo corrigantur. Si autem poſt admonitionem iterum, vel alio quoq; die idipſum eum facere videritis, iam velut vulneratum ſanandum prodat, quicunq; hoc potuerit inuenire. Prius tamen eſt alteri, vel tertio demonſtrandum, vt duorum, vel trium poſſit ore conuinci, & competenti ſeueritate coerceri. Nec vos iudicetis eſſe maleuolos, quando hoc indicatis. Magis quippe innocentes non eſtis, ſi fratres veſtros quos indicando corrigere poteſtis,tacẽdo perire permittitis. Si enim frater tuus vulnus haberet in corpore,quod velit occultari,dum timet ſecari,nonne crudeliter à te ſileretur,& miſericorditer indicaretur? Quanto ergo potius debes eũ manifeſtare, ne deterius putreſcat in corde? Sed antequã

alijs

alijs demõſtretur, per quos cõuincendus eſt: ſi negauerit, prius Præpoſito debet oſtẽdi,ſi admonitus neglexerit corrigi: ne forte poſſit (ſecretius correctus) non innoteſcere cæteris. Si autem negauerit, tunc neganti adhibendi ſunt alij etiam coram omnibus, vt poſſit non ab vno teſte argui, ſed à duobus, vel tribus conuinci.

Conuictus verò ſecundũ arbitrium Præpoſiti,vel etiam presbyteri, ad cuius diſpenſationẽ pertinet,debet emẽdatoriam ſubire vindictã. Quam ſi ferre recuſauerit, etiam ſi ipſe nõ abſceſſerit,de veſtra ſocietate proijciatur.Nõ enim hoc fit crudeliter, ſed miſericorditer:Ne cõtagione peſtifera plurimos perdat.Et hoc,quod dictũ eſt de oculo nõ figẽdo; etiam in cæteris inueniendis, indicandis, prohibendis, cõuincendis, iudicãdiſq; peccatis diligẽter,& fideliter obſeruetur cũ dilectione hominũ,& odio vitiorũ. Quicunq; autẽ in tantũ progreſſus fuerit malũ, vt occulte ab aliquo litteras, vel quodlibet munus acceperit: Si hoc vltrò cõfiteatur, parcatur illi, & oretur pro eo. Si autem deprehenditur, conuincitur, ſecundũ arbitrium Præpoſiti, vel Presbyteri grauius emendetur. Veſtes veſtras in vnũ habeatis, ſub vno cuſtode, vel duobus, vel quot ſufficere poſſint ad eas excutiendas, ne à tinea lædantur. Et ſicut paſcimini ex vno cellario, ſic induamini ex vno veſtiario. Si fieri poteſt, ad vos nõ pertineat quod vobis indumentũ pro temporũ cõgruentia proferatur. Vtrũ hoc recipiat vnuſquiſq;quod depoſuerat,an aliud,quod alter habuerat:dũ tamẽ vnicuiq; prout cuiq;opus eſt, non negetur. Si autem hinc inter vos cõtentiones, & murmura oriũtur, & cõqueritur aliquis ſe deterius accepiſſe,quã prius habuerat, & indignum ſe eſſe quod nõ ita veſtiatur, vt alius frater veſtitur: Hinc vos probate quãtum vobis deſit in illo interiõre sãcto habitu cordis,qui pro habitu corporis litigatis. Tamẽ ſi veſtra toleratur infirmitas, vt hoc recipiatis, quod poſuerãtis. In vnum

tamen locum, ſub communibus cuſtodibus habēte quod ponitis. Ita ſanè vt nullus ſibi aliquid operetur: ſed omnia opera veſtra in vnum fiant maiori ſtudio, & frequentiori alacritate quam ſi vobis ſinguli propria faceretis. Charitas enim de qua ſcriptum eſt, quod non quærit, quæ ſua ſunt, ſic intelligitur, quia communia proprijs, non propria communibus anteponit. Et ideò quanto magis rem communē, quam propriam curaueritis, tanto vos amplius proficere nōueritis. Vt in omnibus vtitur tranſitoria neceſſitas, ſupereminẽat, quæ permanet charitas.

Conſequens ergo eſt, vt etiam cum quis ſuis filijs, aut aliqua neceſſitudine ad ſe pertinentibus in monaſterio conſtitutis aliquam contulerit veſtem, ſiue quodlibet aliud inter neceſſaria deputandum, non occultè accipiatur: Sed ſit in poteſtate Præpoſiti, vt in rem cōmunem redactum, cui neceſſe fuerit, præbeatur. Quod ſi aliquis rem ſibi collatam cælauerit, furti judicio condemnetur.

Indumenta veſtra ſecūdum arbitrium Præpoſiti lauentur, ſiue à vobis, ſiue à fullonibus: Ne interiores animæ ſordes contrahat mundæ veſtis nimius appetitus.

Lauacrū etiam corporis, cū infirmitatis neceſſitas cogit, minimè denegetur, fiat tamē ſine murmure de cōſilio Medici: ita, vt etiam ſi nolit, iubente Præpoſito, faciat quod faciendum eſt pro ſalute. Si autem velit, & fortè nō expedit, ſuæ cupiditati nō obediatur. Aliquando enim etiam ſi noceat, prodeſſe creditur quod delectat. Deniq; ſi latēs eſt dolor in corpore, famulo Dei dicēti quod ſibi doleat ſine dubitatione credatur. Sed tamē vtrū ſanando illi dolori quod delectat, expediat, ſi non eſt certum, Medicus conſulatur.

Nec eant ad balnea, ſiue quocumq; ire neceſſe fuerit minuſquam duo, vel tres. Et ille, qui habet aliquò eundi neceſſitatem, cum quibus Præpoſitus iuſſerit, ire debet.

Aegrotantium cura ſiue poſt ægritudinē reficiēdorum,

ſiue

ſiue aliqua imbecillitate, etiam ſine febribus laborantium vni alicui debet iniungi, vt ipſe de cellario petat, quod cuiquam opus eſſe proſpexerit.

Siue autẽ qui cellario, ſiue qui veſtibus, ſiue qui codicib⁹ præponuntur, ſine murmure ſeruiant fratribus ſuis.

Codices certa hora ſingulis diebus petantur: extra horam, qui petierit, non accipiat. Veſtimenta verò, & calceamenta quando fuerint indigentibus neceſſaria dare non differant, ſub quorum cuſtodia ſunt, quæ poſcuntur.

Lites aut nullas habeatis, aut quam celerrimè finiatis, ne ira creſcat in odium, & trabem faciat de feſtuca, & animã faciat homicidam. Sic enim legitis, qui odit fratrem ſuum, homicida eſt. Quicunq; conuitio, vel maledicto, vel etiam criminis obiectu aliquem læſerit, meminerit ſatisfacere quanto citius quod fecit, & ille qui læſus eſt, ſine diſceptatione dimittere. Si autem inuicem ſe læſerint, inuicem ſibi debita relaxare debebunt propter orationes veſtras, quas vtiq; quantò crebriores habetis, tantò ſanctiores habere debetis. Melior eſt autem qui quamuis ira ſæpè tentetur, tamen impetrare feſtinat, vt ſibi dimittat, cui ſe feciſſe agnoſcit iniuriam, quam qui tardius iraſcitur, & ad veniam petendam tardius inclinatur.

Qui autem numquam vult petere veniam, aut non ex animo petit, ſine cauſa eſt in Monaſterio, etiam ſi inde non proijciatur. Proinde vobis à verbis durioribus parcite. Quæ ſi emiſſa fuerint ex ore veſtro, non pigeat ex ipſo ore proferre medicamenta, vnde facta ſunt vulnera.

Quando autem neceſſitas diſciplinæ in moribus coercendis dicere vos dura verba compellit, ſi etiam ipſi modum vos exceſſiſſe ſentitis, non à vobis exigatur, vt à ſubditis veniam poſtuletis, ne apud eos, quos oportet eſſe ſubiectos, dum nimium ſeruatur humilitas, regendi frangatur auctoritas. Sed tamen petenda eſt venia ab omnium

domino, qui nouit etiam eos, quos plus iuſto fortè corripitis, quanta beneuolentia dirigatis.

Præpoſito tanquam patri obediatur, multo magis Presbytero, qui omnium veſtrum curam gerit. Vt ergo cuncta iſta ſeruentur. Et ſi quid ſeruatum minus fuerit, non negligenter prætereatur, ſed vt emendandum, corrigendumq; curetur. Ad Præpoſitum præcipue pertinebit, vt ad presbyterũ (cuius eſt apud vos maior auctoritas) referat quod modum, vel vires eius excēdit.

Ipſe verò qui vobis præeſt, non ſe exiſtimet poteſtate dominante, ſed charitate ſeruiente fælicem. Honore corã vobis Prælatus ſit vobis, timore cor am Deo ſubſtrãtus ſit pedibus veſtris: Circa omnes ſeipſum bonorum præbeat exemplum: corripiat inquietos: conſoletur puſillanimes: ſuſcipiat infirmos; patiens ſit ad omnes. Diſciplinam libens habeat, metuẽdus imponat. Et quamuis vtrũq; ſit neceſſariũ, tamen plus à vobis amari appetat, quã timeri, sẽper cogitans Deo ſe pro vobis redditurũ eſſe rationem. Vnde vos magis obediendo non ſolum veſtri, ſed ipſius etiã misereamini: Qui inter vos quanto in loco ſuperiori, tanto in periculo maiori verſatur. Donet Deus, vt obſeruetis hæc omnia, tamquam ſpiritualis pulchritudinis amatores, & bono Chriſti odore de bona veſtra conuerſatione fragrantes, nõ ſicut ſerui ſub lege, ſed ſicut liberi ſub gratia conſtituti.

Vt autem vos in libello hoc, tamquam in ſpeculo poſſitis inſpicēre, ne per obliuionem aliquid negligatis, ſemel in ſeptimana vobis legatur. Et vbi vos inueneritis ea, quæ ſcripta ſunt facientes, agite gratias domino bonorum omnium largitori. Vbi autem ſibi quicunque veſtrum viderit aliquid deeſſe, doleat de præterito, caueat de futuro, Orans vt ſibi dimittatur, & in tentationem non inducatur. Amen.

De

De ijs, quæ pertinent ad Dei cultum, & ad officia pietatis, ac primo de diuinorum mandatorum obſeruantia. Cap. 1.

1 INter ea, quæ pertinent ad Dei cultum, & ad officia pietatis, primum locum iurè obtinet diuinorum mandatorum obſeruantia, ſinè qua ad vitam non patet ingreſſus. Sed non eſt quod de ea cum viris religioſis agatur multis; ex Chriſtianis enim omnibus nemo eſt, cui planè non conſtet, quantoperè illa ſit cordi habenda, à qua maxime pendet ſtatus gratiæ, & tota vita ſpiritualis.

2 Et quoniam tota lex, & Prophetæ, à ſola caritate pendet, & legis plenitudo rectè dicitur eſſe ipſa dilectio, & qui Deum, & proximum diligit, legem impleuit, Deum in primis omnes amemus ex toto corde, totiſq; viribus, & ſuper omnia, tùm verò proximum, ſicut nos ipſos ex Dei amore.

Quid cuique agendum ſit manè cum ſurgit, & veſpere ante cubitum. Cap. 2.

1 CVret proinde vnuſquiſque diebus ſingulis, ſtatim atq; à lecto ſurgit, in genua ſe ſe dimittere, ſeq; humiliter ſiſtere coram Deo, per aliquod tempus gratijs actis pro noctis cuſtodia, illius opem, & patrocinium obnixè petere pro tota die, ſuaſq; omnes cogitationes, locutiones, & opera, ex animo illi offerre, vt omnes cedant in laudem, & gloriam nominis ſui.

2 Veſpere autèm antè cubitum nullus omittat ſuæ cõſcientiæ examinationem circiter per quadrantem, & gratijs iterum actis Domino Deo pro beneficijs ab illo acceptis, tam generalibus, quam particularibus, eiuſq; auxilio

lio ſpecialiter implorato pro recognoſcendis, ac deteſtandis ſuis defectibus, & peccatis, rationem ab anima ſua exacte petat in horas ſingulas, ex quo ſurrexit, & tàm Cogitationes, quam locutiones, & actiones benè expendat, in quo Deum offenderit; tùm verò veniam humilitèr poſcat de admiſſis, ac deprehenſis, & proponat pro die ſequenti, totaque, vita emendationem, & ſuo tempore Confeſſionem, & pœnitentiam.

De oratione mentali, alijſuè precibus fundendis. *Cap. 3.*

1 PRæthereà in omnibus noſtris Conuentibus quotidiè poſt Completorium, aut poſt matutinum, quando hoc in Choro perſoluitur veſpere, & ante cubitum, omnes Conuenient ad Orationem mentalem, eiq; vacabunt Circiter per mediam horam, & Signo campanæ ad hanc vocantis audito, nullus non áderit niſi legitimè ſit impeditus, iudicio, eiuſdem Superioris, ſiuè is ſit Sacerdos, Siuè Clericus, ſiuè etiam Laicus, & par erit, vt omnes prius ad illam ſe præparent lectione alicuius libri ſpiritualis, nè sint quaſi homines Deum tentantes, & vt inſtructiones particulares à patribus antiquioribus, & peritioribus habeant.

2 Singulis itèm diebus poſt nonam omnes intererunt litanijs Sanctorum, & veſpere poſt orationem mentalem litanijs Beatiſſ. Virginis; eæ què diebus Sabbathi etiam cantabuntur ea ſolemnitate, qua pōterunt, pro loci, perſonarum opportunitate, & poſt illas etiam fiat aſperſio aquæ benedictæ, & pro defunctis recitabitur Pſalmus De profundis, & tres ſolitæ Orationes.

3 Officium paruum B. V. ijs diebus, quibus in Choro non dicitur, omnes dicent priuatìm, ſicut, & quotidie Coronam, aut tertiam partem Roſarij, & aliquas alias

præ-

præces deuotas, & Nouitij hæc recitabunt ſimul omnes in proprio Oratorio, eorumq; magiſter Curabit, vt ea non omittant.

De audiendo quotidie Sacrum, ac Sanctisſima Communione. Cap. 4.

1 VNuſquiſq; Sacerdos quotidiè celebrabit, niſi aliquo legitimo impedimento detineatur, & ideò vnuſquiſq; ita viuere ſtudeat, vt meritò id quotidiè præſtare poſſit. Reliqui omnes, ſiue clerici, ſiue Laici Sacrum quotidiè audient, & primæ miſſæ, quæ erit Conuentualis, omnes intererunt, qui propter aliquod impedimentum non poterunt poſteà illam dicere, vel audire; & qui illam ammiſerit, iudicio Superioris punietur.

2 Curent omnes frequētèr orare pro vniuerſa Eccleſia, & præſertim pro ijs, qui ſunt maioris momenti ad eius bonū vniuerſale primo pro Sūmo Pontifice, ſec. pro Eminentiſs. Protectore, tunc pro Congregatione, & Generali, ac pro noſtris Benefactoribus.

3 Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, qui Sacerdotes non ſunt, aut Miſſam non celebrant, omnes ſumant ad minimum octauo quoq; die, ideſt ſingulis diebus Dominicis, & prætereà in ſolemnitatibus Chriſti Domini, & Beatæ Virginis, & in feſtis SS. Apoſtolorum, S. P. N. Hieronymi, S. Titularis illius Eccleſiæ, in qua degunt, & alijs ſolemnitatibus, & ideò Superiores in publico Refectorio pridiè iſtorum dierum Curabunt reuocari omnibus in memoriam. vt per Sacramentalem Confeſſionem, & alia pietatis officia benè ſe præparent, eamq; Confeſſionē debebunt ijs Confeſſarijs facere, qui fuerunt à Superioribus deputati iuxtà ordinationes, & decreta Apoſtolica: Idq; totū magis præcipuè præſtabunt Nouitij, prout ſpecialiter

pro

pro ipſis ſtatuitur, iiſdem ordinationibus, & decretis Apoſtolicis.

De Officio, & Horis Canonicis in Choro perſoluendis. Cap. 5.

1 IN quoq; Conuentu noſtræ Congregationis quotidie immolabitur Deo ſacrificium laudis, & fructus labiorum reddetur Domino, & ideò quotidiè in choro recitabitur totum diuinum officium, omneſq; horæ Canonicæ iuxtà ritum, ac formam Romani Breuiarij, & præterea ſingulis diebus ferialibus etiàm dicetur officium paruum B. V. & officium defunctorum, ſeptem Pſalmi poenitentiales, & Pſalmi graduales ijs diebus, eoq; ordine ſemper dicentur, quo præſcribuntur in dicto Breuiario, & in eius Rubricis.

2 Recitabunt autẽ matutinũ, & laudes, cæteraſq; horas Canonicas temporibus debitis, & in Eccleſia conſuetas; & ad Primam in Choro ſemper legatur martirologium.

3 Ad Chorum pro diuino officio omnes conuenient, tàm Sacerdotes, quàm Clerici, & Nouitij, prout deſcribitur in ordinationibus, & decretis Apoſtolicis, & quando matutinum noctu dicitur, adeſſe debebunt etiam laici, qui tùnc perſoluere poterunt ſuas alias præces, ad quas tenentur loco officij, & omnes maturè conuenient, & ſemper cũ habitu religioſo, & omnes aderunt antequam inchoetur officium, & præſertim Clerici, qui libros ſunt paraturi, & cum ipſis Pater hebdomadarius; & omnes cum ſilentio factis inclinationibus, & reuerentijs, ac orationibus debitis ad ſua loca ſe conferant, ibiq; erunt cum ea modeſtia, grauitate, & pietate, qua eſſe decet Dei ſeruos; dùm ſunt in Eccleſia: Deum laudent, neq; indè recedent, niſi præuia facultate, & benedictione Superioris.

4 Hac

4 Hac de Cauſa in vnoquoq; Conuentu vnus aliquis erit Magiſter Chori, qui Clericos doceat modum ordinandi diuinum officium, & cantandi ſaltem cantum Gregorianum, & prout opportet, & ijs omnibus præſit, quæ ad Chorum pertinent; eiq; omnes exactè obedient; & Curabunt quam maximè poſſunt inter ſe eſſe vniformes in omnibus, & quæ publicæ in Choro legere, aut Cantare debebunt, præcognoſcant, prius in priuatis Cubiculis, ne poſteà errent, & ſi quem forte errare contigerit, ſuam culpam ſpontè fatebitur Coràm alijs, vel in Choro poſt abſolutum officium, vel in Refectorio, quod etiam facient, qui fuerint negligentes in Conueniendo ad Chorum, & ſolum venerint poſt inchoatum officium, & potiori ratione etiam illi, qui sine legitima Cauſa à Superiore approbanda ſimpliciter non cònuenerint, quibus etiam in Refectorio pæna aliqua per Superiores erit imponenda, iuxta ordinationes, & decreta Apoſtolica.

5 In omnibus Conuētibus Singulis diebus feſtiuis Cantandæ ſunt Saltem Veſperæ, & vbi numerus Fratrum erit ſufficiens, Cantabitur prætereà etiam Tertia, Miſſa, & Completorium, & in diebus ſolemnibus publicè exponentur eorum nomina, qui in Eccleſia, vel in Choro erunt miniſtraturi; & in Matutino Cantabitur tertia lectio de homilia, & Hymnus. Te Deum laudamus, & Canticum Benedictus, & ſecundæ Veſperæ; & Miſſa cantabitur Cū miniſtris ritè paratis, & in Vigilijs Natiuitatis Domini, & Annunciationis B. Virginis etiam cantabitur Martirologium

6 Quæ ad Chorum, & ad Eccleſiam pertinent omnia peragentur ritu Romano, ideò curabunt Priores cuiuſq; Conuentus, vt in Choro nulli desiderentur ex libris neceſſaris, tam in Choro, quam in ſacriſtia sit publicè expoſitum ordinarium diuini officij, & prætereà sit appenſa

etiam noſtrorum Sanctorum Iſabella

7 Siquis ex Fratribus, Conſtituti in Sacris, Conuincetur non recitaſſe diuinum officium, pro prima vice in publico Refectorio humi comedet feria 4. & 6. per menſem integrum in ſolo pane, & acqua, pro 2. vero duplicabitur illi hæc eadem pæna, & prætereà, adiungetur etiam publica flagellatio, & pro 3. vltrà pænas iam dictas, & alias à Superioribus imponendas, priuatus erit ipſo facto in perpetuum voce actiua, & paſſiua, & erit ſemper inhabilis ad quemcumq; gradum, & dignitatem.

Ad quid teneantur Laici loco diuini officij. Cap. 6.

1 FRatres Laici, ad Chorum non deputati, pro diuino officio recitabunt hoc modo Orationes dominicas, & ſalutationes Angelicas; pro matutino recitabunt illas tricies, & pro ſingulis alijs horis recitabunt illas decies.

2 Siquis autèm ex illis conuictus fuerit huiuſmodi præcationes eſſe ſolitus ommittere, ſimiliter punietur etiam ipſe proportionaliter ijſdem pænis pro 1. 2. & 3. vice, quibus alij.

De ſuffragijs pro Defunctis. Cap. 7.

1 QVando quis ex Fratribus moritur in noſtris Conuentibus antequã ſepulturæ tradatur, recitabitur pro eius anima ſimul ab omnibus totum officium defunctorum, & deindè cantabitur miſſa de Requiem, vel ſaltem dicetur ſine cantu, ſi fortè alicubi cantari non poſſit, & præſcribatur aliquis alius miſſarum nume-

me-

merus pro qualitate defuncti, & poſteà iterum cantabitur, vel ſaltem dicetur alia miſſa de die ſeptimo.

2 In aliis omnibus Conuentibus totius noſtræ Congregationis ſtatim atq, audita fuerit mors alicuius ex Fratribus, Cantabitur ſimiliter pro eius anima, vel ſaltem dicetur vna Miſſa de Requie, & vnuſquiſque Sacerdos celebrabit pro illo quam primùm poterit vnam miſſam, aut ſaltem, ſi miſſarum onera id non patiantur, quod locali ſuperiori relinqui debet, pro ea in ſuis ſacrificijs, ſpecialiter orabit, & vnuſquiſq; Clericus recitabit ſaltem ſemel totum officium mortuorum, & vnuſquiſq; Laicus ſaltem tèr Coronam B. Virginis.

3 Id vt fiat, ſtatim atq; contingit mors alicuius ex Fratribus in aliquo Conuentu, Prior, aut Superior illius Conuentus opportunè monebit PP. Viſitatores, ijq; monebunt alios omnes Conuentus vtriuſq. Prouinciæ, & Priores in vnoquoq; Conuentu publicè monebunt omnes ſuos ſubditos, & vnuſquiſq; memor Fraternæ charitatis, & pietatis ergà defunctos per ſua ſuffragia, ex vera charitate, & citò facta, ijs curabit refrigerium dare, qui tàm ardenter illud expectant.

4 Pro anima Eminentiſs. ac Reuerendiſs. Protectoris totius ordinis præter miſſas ſolemnes, & priuatas, quæ in vno quoq; Conuentu, & ab vnoquoq; Sacerdote celebrabuntur vt ſupra, præſcribent Superiòres certum alium miſſarum numerum per totam Congregationem; omneſq; memores immemorabilium beneficiorum, quæ vniuerſi, & ſinguli ab illo accepimus, gloriæ immortalitatem vniuerſi, & ſinguli illi præcabimur.

5 Prætereà in omnibus noſtris Conuentibus prima feria Secunda Cuiuſq; menſis, nō impedita feſto nouem lectionum, vel die ſequenti non impedita Cantabitur, vel ſaltem dicetur vna Miſſa de Requie, & vnum Reſponſorium

pro omnibus noſtris defunctis propinquis benefactoribus & Protectoribus, & ſpecialiter etiam pro ijs, qui dum viuerent habuerunt litteras noſtræ filiationis, & Communicationis, vel participationis bonorum ſpiritualium noſtræ Congregationis, eiq; miſſæ, & reſponſorio omnes intererunt, & eadem die omnes alij tàm Sacerdotes, quàm Clerici, & laici pro omnibus defunctis iam dictis deuotè orabunt in ſuis Sacrificijs, & orationibus.

6 Infrà Octauam deniq; Commemorationis omnium fidelium defunctorum ſingulis annis in vno quoq; Conuentu celebrabitur vnum Anniuerſarium pro omnibus noſtris defunctis iam dictis, & ſimiliter omnes alij eadem die pro ipſis orabunt.

De Ieiunijs. Cap. 8.

1 PRæter Ieiunia, quæ de præcepto ſeruantur in tota Eccleſia, Curabit Superior in vnoquoq; Conuentu ſub pæna priuationis officij ſeruari Ieiunia per totum aduentum, hoc eſt à Dominica prima aduentus vſque ad diem Natiuitatis, & præterea ſingulis Seſtis ferijs totius anni in memoriam paſſionis Chriſti Domini, & in omnibus vigilijs B. Virginis, & in Vigilia Sancti Patris noſtri Hieronymi, & Sancti Auguſtinj, feſti titularis ſuæ Eccleſiæ; neque in ijs ieiunijs dictus Superior diſpenſabit, niſi fortè in aliquo ex Ieiunijs feriæ feſtæ, idq; faciet ſolum rariſſimè, & ex graui vrgentiq; ratione.

De Flagellationibus. Cap. 9.

1 COrporis flagellatio in vnoquoq; ex noſtris Conuentibus per totam quadrageſimam, & Aduentum ab omnibus fratribus ſimùl qualibet feria 2. 4. & 6.

etiam ſi his diebus occurrat feſtum de præcepto, fiat hoc modo. Poſt ſignum veſpertinum Salutationis Angelicæ ad aliud Signum noſtræ Campanulæ omnes Conuenient qui non fuerint legitimè impediti, ad certum locum ad id deputatum, & quando fuerint bene diſpoſiti, hebdomadarius alta voce incipiat.

Seruite Domino in timore.

Et omnes reſpondebunt.

Et exultate ei cum tremore, apprehendite diſciplinam, & ſimul incipientes ſe percutere, & flagellare ſuper nudum vlterius proſequentur.

Ne quando iraſcatur Dominus, & pereatis de via iuſta. Tùm verò hebdomadarius incipiat Pſalmum Miſerere, eumq; alternis verſibus cum Gloria Patri; omnes abſoluent, & deindè eodem modo dicent Pſalmum De Profundis, & in fine Requiem eternam, & poſtea ſimul omnes dicent Salue Regina: & Clericus hebdomadarius in fine, ora pro nobis Sancta Dei genitrix, & omnes reſpondebunt, vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti, & Sacerdos ſubiunget has tres orationes: Concede miſericors Deus &c. fidelium Deus omnium conditor &c. & Reſpice quæſumus Domine &c. ijſq; finitis omnes dicent ſub ſilentio Pater noſter, & Aue Maria, & tandem Superior dabit ſignum diſceſſus verbis illis: Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus, & omnes dicent Amen.

De Votorum obſeruatione, & Primo de Voto paupertatis. Cap. 10.

1 DEbet vniſquiſq; ex noſtris ſemper mente recolere vota paupertatis, caſtitatis, ac obedientiæ, quæ in ſolemni profeſſione emiſit coram Deo, vt facilius ad ea adim-

adimplenda excitetur animus. Et quidē paupertatis votum diligere omnes ex animo debent; Quippè paupertas eſt Religionis firmiſſimus murus, ac fundamentum; eamq; ſtudeant omnes quantum Dei auxilio fieri poterit in ſua puritate conſeruare.

2 Neq. pecunia, neque vlla alia re, vt propria vtantur, ſed quicquid habent Superioribus tradant, & nomine ac ad fauorem ſui conuentus inueſtiatur, & cum coeteris eius bonis, ſeù redditibus incorporetur, & confundatur, fructus autem, redditus ex inde prouenientes per Procuratorem ipſius conuentus exigantur, & in eiuſdem commune depoſitum deferantur: tùm de licentia Superioris, ac de manu Depoſitarij regularis ipſe quantum, & quatenus opus fuerit, & non amplius; recipiat, ac in ſuas dumtaxat religioſas neceſſitates applicet, applicatorumq; quoties ab eodem Superiore requiſitus fuerit, rationem reddat; reſiduum verò in Communes eiuſdem conuentus neceſſitates erogetur.

3 Victus, ac veſtitus ratio, nec non & cubiculi cuiuſq; Fratris ſuppellex talis ſit, vt a paupertate, quam profitemur minimè diſſentiat: In menſa peculiari cibo, aut potu nemo vtatur, ſed ſolum communi, & quod omnibus fratribus diſpenſatur, eo contentus ſit.

4 Illud deniquè intelligant omnes, ſe nihil ex ijs, quę in Monaſterio ſunt, aut apud ſe habent, etiam ſi propria induſtria acquiſiuerint, poſſe alijs dare, aut quouis modo alienare, niſi in caſibus à iure, & Conſtitutionibus, ac decretis ſummorum Pontificum, & præſertim Sanctiſsimi D. N. Vrbani VIII. deſuper æditis, conſcio Superiore, qui etiam conſenſum præſtiterit.

De Voto Caſtitatis.
Cap. 11.

1 DE his, quæ ad votum Caſtitatis pertinent, non eſt, quod cum viris Religioſis agatur multis, per ſe enim conſtat, quàm Excellens virtus ſit, & quàm perfectè ab omnibus, qui in Chriſtianà Religione ad ſtatum perfectionis aſpirant, excolenda ſit, atque obſeruanda, vt nimirum corporis, animiq; noſtri munditia Angelicam puritatem imitari conemur.

2 Vt autem hoc tam excelſo, ac pænè diuino bono fruamur, ſtudeat quiſque ſuorum ſenſuum portas ſumma vigilantia, oculorum præſertim, aurium, ac linguæ, ab omni inordinatione cuſtodire; colloquia, & conuerſationem fœminarum omninò fugiant cuncti, verba obſcena, & turpia nec loquantur, nec audiant, his enim caſtitatis virtus facilè labefactatur.

3 Qui autèm deliquiſſe cōpertus fuerit iuxta culpæ qualitatem erit à Superiore puniendus, & ideò ſi cum mulieribus immodeſtè, & inordinatè inuentus fuerit, vndè mala ſuſpicio oriri poſſit, prima vice vnam diſciplinam in Capitulo recipiat, & per vnum diem in pane, & aqua ieiunet ſi in idem reincidat, in cella recludatur ſaltem per menſem, & qualibet die Veneris dicti menſis diſciplinam in Capitulo recipiat, & in aqua, & pane ieiunet.

4 Lapſus in peccatum carnis cum mulieribus, ſi conuictus aut confeſſus fuerit prima vice per tres menſes carceretur, & diſciplinis, ieiunijs, & abſtinentijs ad arbitrium Superioris puniatur, & per vnum annum voce actiua, & paſſiua loco, & officio careat. Quod ſi ſecunda vice reincidat, voce actiua, & paſſiua in officio per triennium priuetur, & quoad reliqua, pœna duplicetur. Et ſi denuò

rein-

reincidiſſe confeſſus, aut conuictus fuerit, per annum incarceretur, & diſciplinis, & ieiunijs qualibet hebdomada dicti anni puniatur, & perpetuò voce actiua, & paſſiua loco, & officio priuetur, & Careat. Verum ſi crimen fuerit extraneis notorium; alijs pœnis ſecundum Superioris diſcretionem puniatur.

5 Et quia in huiuſmodi peccatis raro plena probatio haberi poteſt, Superior ſtatim vt iudicauerit aliquem de mala familiaritate ſufficienter ſuſpectum, illius ſaluti cõſulens, deneget ei, quæ alijs Religioſis concedi ſolent, vt ordines ſuſcipere, ſtudere, in ſtudio legere, predicare, confeſſiones audire, ſcribere, è Conuentu exire, & in alium Conuentum hunc ſic ſuſpectum trasferat.

6 Si quis nefandum crimen concubitus contra naturam comiſerit, perpetuò carceri ſit addictus, & voce actiua, & paſſiua, loco; & officio perpetuò ſit priuatus, à carcere autem poſſit ſolum poſt decennium à Capitulo Generali liberari.

De Obedientia. Cap. 12.

1 VIro Religioſo obedientia adeò neceſſaria eſt, vt ſine ea nè nomen quidèm Religioſi haberi poſſit. Nempè ad perfectum ſtatum Religionis planè neceſſariũ eſt, vt qui ſub obedientia in Religione viuunt, perfectæ, atque exactæ obedientiæ omninò ſe tradant, in eaq; excellere, atque illam pænitùs, & ad vnguem obſeruare toto conatu eniti debent.

2 Superiorem (quicunq; ille ſit) loco Chriſti Domini Noſtri agnoſcant, & vero cordis affectu, ac interna animi reuerentia eum proſequantur. Quæ iubet, promptè, integrè, & cum debita humilitate, ſine excuſationibus, & obmurmurationibus adimplere, eiquè inomnibus parere ſtudean.

deant. Ad Superioris vocem, perinde, ac ſi à Chriſto Domino Noſtro vocaremur, quàm promptiſſimi ſimus; quæquè nobis ab eo iniuncta fuerint, quamuis difficilia, & ſecundum ſenſum repugnantia videantur, magna celeritate, ac ſpirituali gaudio obeámus, ſcientes quod, qui ſub obedientia viuunt, ſe regi, ac duci à Diuina Prouidentia per Superiores ſuos ſinere debent.

3 Pœnitentias quaslibet, vel ob aliquem defectum, & negligentiam, vel etiam ex ſola obedientia à Superiore impoſitas quiſque debet, non contradicendo, nec repugnãdo, magna cum humilitate adimplere. Iuuenes verò, ac fratres laici non modò Superiorem, verum etiam quemlibet Sacerdotem ſummo honore proſequi debent. Qui autem ſanctæ obedientiæ quouis modo repugnare, ſiuè directè, ſiue indirectè auſus fuerit, grauiſſimis pœnis, etiam carceris formalis irremiſſibiliter affligatur.

De benedictione menſæ, lectione, ac gratiarum actione. Cap. 13.

1 PRæparata refectione, tàm manè, quàm veſperè, hora decenti pulſetur Refectorij campanula, qua audita omnes Fratres, niſi ſint vrgenti cauſa impediti in Refectorio conueniant, ibiq; ordinatim diſpoſitis fiat benedictio iuxta ritum Breuiarij Romani: Incipiente hebdomadario alta voce. Benedicite, alijſquè reſpondentibus, & proſequentibus, prout de more, & qui lecturus eſt primã lectionem, dicet. Iube domne benedicere. Qua Completa vnuſquiſq; Imagini in medio Refectorij collocatæ caput prius inclinet, tum Superiori, ſtatimq; ſuo loco recumbat, nec ædat, aut ad æſum quicquam præparet, niſi dato à Superiore ſigno, & lectione inchoata. Inter comedendum perlegantur ab vno, vel pluribus ſaltem duæ le-

ctiones (nè, dùm caro reficitur, mens cibo deſtituatur ſuo) quarum prior ſit inuiolabilitèr Sacræ Scripturæ, cuius loco feſtiuis diebus, quibus prima lectio decantari ſolet, ſermo, vel homilia, quæ in officio illius diei recitatur, inſeruire poterit; poſterior verò erit; aut de vita, & geſtis ſancti, de quo feſtum agitur, aut alicuius libri ſpiritualis.

2 In tota menſa, præſertim verò dum legitur, ſilentium à fratribus ſeruetur perpetuò, nec eorum quiſquam quoquomodo ſtrepere, aut ſuſurrare audeat, ſed ità modeſtè ſe gerere curet, qualem Religioſum decet. A menſa recedere nulli liceat, niſi præuia facultate, ac benedictione Superioris, qui præeſt, à quo, ſi loquendi detur facultas (quod non niſi rarò, & ex rationabili Cauſa fieri debet) colloqui ac diſcurrere poterunt, ſed tum in verbis, tum in ratione, ac modo loquendi modeſtiæ meminerint.

3 Expleta menſa, ac dato à ſuperiore ſigno, qui primam lectionem legit, alta voce proferat. Tu autem Domine miſerere nobis. Illicò ſurgant omnes, reſpondendo Deo gratias, & ordine quo ſupra in benedictione, diſpoſiti, agant Deo O.M. gratias, vt in Romano Breuiario præſcribitur, quibus peractis, manè poſt prandium intonante hebdomadario Antiphonam. Si iniquitates, omnes ad Eccleſiam bini, & deuote procedentes ſe conferant, recitando Pſalmum De profundis pro defunctis benefactoribus. In cuiùs fine eadem Antiphona repetitur, & ebdomadarius poſt ſolitas præces, & verſiculos dicat orationem Deus veniæ largitor, & genuflexi eodem ordine fundant ad Deum præces pro ſuperioris arbitrio, nec quiſquam inde recedat, niſi dato à Superiore ſigno. Qui autem in aliquò ex prædictis deliquerit aut his omnibus ex negligentia non intererit, pro qualitate Culpæ à Superiore corrigatur.

4 Ijs verò diebus quibus ieiunatur, veſpere hora decenti pulſetur Refectorij cāpanula pro Signo ientaculi, & conue-

uenientes omnes, vt ſuprà, hebdomadarius dicto benedicite, benedicendo dicat, Cœnulam Dei ſeruorum benedicat Chriſtus Rex Angelorum ℟. Amen. recumbant vt ſupra. In fine dato à Superiore ſigno pro gratiarum actione, idem hebdomadarius dicat Adiutorium noſtrum &c. proſequendo prout de more.

5 Poſt hæc autem tàm manè à prandio, quam veſpere à Cœna in locum à Superiore deſignatum modeſtè ſe conferant, vbi vnius horæ ſpatio plus, minuſuè Superioris arbitrio animi cauſa Commorari poterunt, quouſque ſilentij campanula pulſetur, qua audita in proprium cubiculum quiſque ſe retrahet, vt Orationi, aut ſtudio, aut alteri negotio, prout vniuſcuiuſque munus exigit, diligenter incumbat.

De modo accuſandi ſe, ac culpam dicendi.
Cap. 14

1 QVi quauis de cauſa ſe ſe accuſaturus eſt, & culpã dicturus in medio Refectorij genuflexus, initio menſæ publicè id præſtare debet, Curet autem hunc mortificationis actum talibus externis Signis exercere, vt veram animi de Commiſſa Culpa contritionem præſeferat.

2 Voce alta quidem, vt ab omnibus audiri poſſit, ſuum defectum, erroremq; aperiat, ſed modeſtè ac humilitèr, non ſe excuſando, ſed potius à Superiore, qui præeſt, pænitentiam, petendo, paratuſq; ſit, quamlibet pœnam ei imponendam prompto, libentiq; animo ſubire, & impoſitam hilari vultu ſine vlla obmurmuratione Exequi ſtudeat: cõtrafacienti pæna inflicta dupliciter, & ſeueriùs à Superiore puniatur.

1 STatutis horis, hac ratione ſilentium ab omnibus ſeruandum eſt: nemo, niſi obiter, & per paucis, vel de rebus neceſſarijs loqui debet, præſertim in choro, Eccleſia, & Refectorio, & ſiquid in huiuſmodi locis ex neceſſitate dicere occurrerit, breuiſſimè, & ſubmiſſa voce dicatur.

2 Præcipuè autem ſilentij horæ erunt manè vſque ad horas; à prandio poſt horam recreationis aſſignatam vſque ad veſperas, poſt completorium, vſq; ad cænam et a cena poſt elapſam horam recreationis. Et generaliter cùm Superioris iuſſu ſilentij campanula pulſabitur.

3 Cœterum omnes demiſſa voce, vt Religioſos decet, loquantur, nec vllus cum alio pertinaciter contendat, ſed ſi interdum inter diſputandum, aut de quauis re diſcurrendum, inter ſe diſſenſerint, eiſq; inſit diuerſa ſententia, rationes hincinde non niſi modeſtè, amicè, & animo ſolum veritatis indagandæ afferantur, & in his doctiorem conſulere, aut Superiorem adire, erit valdè perutile. Inter chriſtianos Principes bella, contentioneſuè in colloquium inducere, quiſq; refugiat, nec diuerſas nationes diuerſo proſequatur affectu, nec in Cuiuſquam animo vlla ſit propenſio in alterutram partem factionis, quæ inter illos ſit, vt in nonnullis ſolet accidere, ſed de omnibus in Domino benè ſentiant, beneq; loquantur, ſi aliquando de ijs loqui ex aliqua conuenientia contigerit.

Nullam eſſe debere inter fratres habitus varietatem, ac diſſentionem. Cap. 16.

1 HAbitus noſter, noſtrorumque fratrum eſſe debet ſecundum vſum noſtræ Religionis quoad omnia & in omnibus vniformis, à ſeculariũ habitu omninò alienus, nec in ſe vllam admittere debet, ſiue in ſubſtantia, ſiue in qualitate, & forma varietatẽ ac diſſentionem. Præcipimus igitur, vt omnium tunica, Capucium, Biretum, pallium, ſeù cappa, áliaquè externa indumenta, ſeruata forma, & vſu noſtræ Congregationis, ſint ex eádem materia lanea, fului, ſeù leonati coloris, itaut quantum fieri poteſt prædicta Fratrum indumenta neq; in ſubſtantia, neq; in qualitate, præſertim verò in colore, & forma vllo modo inter ſe diſconueniant, ſed omnes omninò eiuſdem coloris appareant, forma autem habitus ſit .vlt. Tunica ſit longa vſq; ad talos, & palmos 20. circiter latitudinis à pede habeat: capucium ità formatum, vt caput commodè induere queat, & vſq; ad cintulam ſit longum: manicæ verò ipſius tunicæ ſint vnius circiter palmi latitudinis: cingula coriácea, & non aliter, ſinguli ferant.

2 Sub tunica vero nullus quouis genere indumenti vtatur, niſi laneum ſit, vel lineum, vel pelliceum, coloris, aut albi, aut fului, ſeù leonati, aut nigri, aut alterius ſubobſcuri, à nigro, & fuluo non multum diſſimilis; quod idem ſeruari debet in tibialibus, & multo magis in manicis thoracis, quæ ſi commodè fieri poteſt, ſint ex eádem materia, colore, ac qualitate, ex qua tunica conſtat, vel certè ab ea non multum diſſimili, vt nimirum indumentum, ſeù habitus, qui perſpicitur eiuſdem coloris appareat, calcei verò non aperti ſint, ſed clauſi, & nigri coloris.

3 Por-

3 Porrò in omnibus, & ſingulis noſtris indumentis, & veſtibus prohibemus omnia, & quæcumq; ornamenta, cuiuſcumq; generis ſint, & quouis nomine nuncupentur; globuli verò; qui ſoli permittuntur prout de more, vel nigri, vel eiuſdem coloris ſint cum veſtibus. Curent igitur Superiores, præſertim verò locales, vt quilibet ex noſtris fratribus cuiuſcumq; gradus, & conditionis exiſtat, in ſuo veſtitu omnia ornamenta, omneſq; ſuperfluitates, ac vanitates, vt noſtræ Congregationis paupertatis ſtatum decet, omninò, & pænitus reijciat. Tranſgreſſores pro qualitate culpæ grauiter puniantur, & Priores, qui vt ab eorum ſubditis hoc inuiolabiliter obſeruetur, curare neglexerint, Prioratus priuationem incurrant.
4 Fratres quicunque extra cellam, & per dormitoria, ſine habitu ſaltem imperfecto numquam incedant. In Eccleſia verò, choro, & Refectorio, alijſq; locis publicis Conuentus non niſi cum integro habitu exiſtant.
5 Extrà Conuentum, præſertim verò in ciuitatibus, Pallio, ſeù cappa inſuper vti debent, ſed non niſi ad modum, & conſuetudinem noſtræ Congregationis. Pallium vero ex panno, & vt vulgo dicitur (cum bauero) ſolùm in Côuentu conceditur, at extrà, tantum ex vrgenti neceſſitate, & etiam iter agentibus, quibus, vt habitu quoq; breuiore vti poſſint, ſeruatis tamen quæ ſupra dicta ſunt, benignè indulgemus.
6 Deniquè Fratres laici, ſeù conuerſi veſtiendi in futurum eodem prorſus habitu, ſed vt à Clericis, & Sacerdotibus aliqua ratione in hoc diſtinguantur, tàm quoad tunicam (quam per palmum à planta pedis circiter diſtare volumus,) quam quoad Capucium, breuiore vti debent, ſcilicet quatuor digitis ſupra cintulam ſub graui pæna Superiorum arbitrio imponenda.
7 Quamuis autem perfecto ſtatui Religionis longè concie-

uenientius eſſet, vt quilibet noſter Conuentus ſuis fratribus omnia, quæ eis pro veſtitu neceſſaria ſunt, ſubminiſtraret, habita tamen ratione paupertatis noſtre Cōgregationis, ordinamus, vt quilibet Conuentus, & prior localis eorum tot ſcuta monetæ pro veſtiario cuiuslibet fratris profeſſi vnoquoq; anno impendat, quot iuxta ſolitum vnius cuiusq; Prouinciæ impendi ſolent, dimidium prima Nouembris, reliquum in Paſchate Reſurrectionis; curent autem Patres Viſitatores, vt Priores ſuis fratribus, dictum veſtiarium ad vnguem tribuant.

De modo Cubandi, manendique in Cubiculo Cap. 17.

1 QViſquis ex noſtris in lecto cubet ſolus, nec vnquā, niſi ex vrgentiſſima Cauſa ſuperiori probanda, aſſociatus. lectus autem moderatus ſit, vt nihil eorum, quæ neceſſaria ſunt, deſit, nihilque ſuperflui contineat, ſicut Cubiculi cuiuſq; fratris ſupellex. Curet autem localis Superior, vt in quouis tam qnoad lectum, quam quoad alia omnia, quæ neceſſaria videbuntur, iuxta noſtræ Congregationis Conſuetudinem cuique ſubminiſtrentur.

2 Præterea videat vnuſquiſq; vt Cubiculum ſuum mundū ſit, illudquè bis ſingulis hebdomadis, aut ſæpius, ſi opus fuerit, ſcopis verrat, in Cubiculo cuncta munda ſint, ordinatequè diſpoſita, vt Religioſum decet. Mundities enim cuiq; curæ eſſe debet, tum Circa ſeipſos, tum circa alia omnia; quippe ad valetudinem, & ad edificationem confert, cum interiorem animi puritatem præſeferat. Idcirco Superior fratrum cubicula cum ſenioribus interdum viſitabit, videatq; nequis arma, libros, aut picturas laſciuas, aut quicquam aliud Religioſis Viris minimè cónſonum

apud

apud ſe habeat, & contra eos, qui arma in cellis retinent, pœnas appoſitas in Clem. Ne in agro de ſtatu Monacorum, innouamus.

3 In cubiculum alterius nemo ingredi audeat, niſi ex generali aut ſpeciali ſuperioris localis facultate, qui in hac re (matura conſideratione præmiſſa) prout ei expedire videbitur, vel quoad omnes, vel quoad aliquos, præſertim Iuuenes, aut concedet, aut negabit; illud autem inuiolabiliter ſeruetur, vt ingreſſurus alterius Cubiculum, in quo ſit aliquis, non prius ingredi præſumat, quam poſt pulſum audiat, ingredere, & quamdiù vnà intùs fuerint, tamdiù Ianua aperta ſit, niſi fortè à Superiore ſpecialiter (habita ratione temporis loci, & præſertim perſonarum) aliter diſponatur.

Egreſſurus è Monaſterio, & in Conuerſatione preſertim cum externis qua ratione ſe gerere debeat. Cap. 18.

1 FRatres à Monaſterio egreſſuri (quod raro eſſe debet, & ad ſummum bis in hebdomada, niſi fortè neceſſitas vrgeat) Primum facultatem exeundi à Superiore humilitèr petant, tum illa obtenta, ante illum genuflexi benedictionem, & Superior ſingulis ſocium, non petentis rogatu, Sed pro ſua voluntate deſtinare, & aſſignare debet, & neminem ſolum à monaſterio exire permittat. At Iuuenes clericos, rarius, & non niſi cum Sacerdote aſſociatos egredi concedat. Cum quis in Monaſterium reuertitur, iterum Superiorem adeat, benedictionem ab eo recepturus, cui etiam ſui itineris rationem, & quid egerit, ſi inquirat, aperiat, neceſſe eſt; in tranſgreſſorem grauis pœna à ſuperiore illius arbitrio infligenda erit, cui etiam à for-

à fortiori ſubiacére intendimus, qui nec oculis demiſſis, nec cum modeſtia, ac humilitate Religioſa, cum maturitate, grauitateq; coniuncta per Ciuitatem, aut alia loca incedit.

2 Perſimili ratione omnibus, & ſingulis noſtris Fratribus ſub ijſdem pænis præcipitur, ne extrà monaſterium ſine graui, vrgentique cauſa, præcipuè in domibus ſæcularium, comédere præſumant, niſi expræſſè à Superiore illis fuerit conceſſum, qui tamen in eo concedendo cautior eſſe debet.

3 Conſortium ſæcularium, tàm in Conuentu, quam extra, præſertim verò Fœminarum, quantum fieri poterit, deuitandum eſt, nec quiſquam audeat ſub quouis prætextu mulieres, vel in Eccleſia, vel in Clauſtro, vel in alijs cõtiguis locis álloqui, cum eiſque tractare ſine Superioris expreſſa licentia; extrà Eccleſiam verò, ſeù Conuentum non niſi præſente Socio, vel in loco quo Cónſpici poſſit; excipiendi tamen ſunt Confeſſarij, & Sacriſtę, quibus ob animarum ſalutem, & Eccleſiæ vtilitatem id permittitur, ſtudeat verò vnusquiſq; vt quando ei cum ſæcularibus agendum eſt, modeſtè, ac religioſè in omnibus ità ſe gerat, eiuſq; geſtus, ac motus vbique, & ſemper tales ſint, qui apud omnes ædificationem pariant, vt omnibus verbo, & exemplo prodeſſe poſſit.

De conſcribendis, accipiendisq; literis, ac de querelis, & proceſſibus fabricandis.
Cap. 19.

1 NVlli ex noſtris fratribus liceat literas conſcribere, aut conſcriptas ad alios mittere, aut eaſdem ab alijs recipere, aut receptas legere, abſque ſui Superioris

conſenſu, quem tamen facilè ſuperior, præſertim verò Sacerdotibus præſtabit, & non niſi ex graui, vrgentiq; cauſa negabit. Idcircò curabit localis Superior vt conuentus Procurator, aut alius ab eo deſignandus, omnes literas à fratribus ſuæ familiæ conſcriptas ad Tabellarium deferat, ab eoq; ad eoſdem ab alijs miſſas, recipiat.

2 Si verò aliquem ad Superiores maiores, aut ad Capitula literas mittere, aut ab ijſdem recipere contigerit, is à locali Superiore impediri nequaquam poterit. Illud autem vnum Commonére debet ſuos ſubditos Superior, ne quis eorum, quæ in proprio Conuentu, & inter Clauſtra ſecretò fiunt, per literas, aut alio modo externis, præcipuè ſæcularibus audeat reuelare.

3 Nullus prætereà adeo temerarius exiſtat, vt aliorum literas, & præcipuè ſuperiorum quorumcumq; ſeù officialium noſtræ Congregationis aperire, occultare, ſcindere, aut quouis modo, & ſub quouis prætextu manum, ſeu ſcripturam, aut Sigillum falſificare præſumat. Et qui aliquid ex his commiſerit, præter alias pœnas Superiorum arbitrio infligendas, priuationem vtriuſque vocis per triennium incurret; & per annum cæteris omnibus ſui ordinis, hoc eſt ſi ſacerdos ſit Sacerdotibus, ſi Clericus Clericis, & ſi laicus laicis inferior exiſtet. Liceat tamen Superiori etiam locali ſuorum ſubditorum literas pro ſua voluntate aperire.

4 Porrò ſiquis literas obſcenas ingnominioſas aut ſine nomine, aut quo quo modo alterius famam lædentes præſcripſiſſe, aut ad id auxilium, conſilium aut fauorem præſtaſſe, vel in Iudicio aliquem falſo accuſaſſe, vel deniquè aduerſus aliquam perſonam ſinè Superioris facultate Proceſſum fabricaſſe conuincatur, in pœnas pauloante dictas, & etiam Superiorum arbitrio, & ex Canonum Statutis grauiores ſe incurriſſe nouerit.

De

De Vagis, ſeu Vagantibus, & Apoſtatis. Cap. 20.

1 VT noſtris fratribus, tam in Religione, quam extrà omnis tollatur occaſio vagandi præcipimus, vt nullus ex vno in alium Conuentum quantumuis proximũ proficiſcatur, ſine ſui Superioris facultate, & ſi ſit ſubditus, Monaſterium extra Diœceſim adire non poterit, niſi à Superioribus maioribus facultatem in ſcriptis obtinuerit, & qui aliter facere præſumpſerit, in pœnas Superiorum arbitrio incidet. Priores verò qui eos receperint, nec ſtatim expulſerint, aut in Carcerem coniecerint, ab ijsdem Superioribus corrigantur.

2 At verò ſi aliquis ex noſtris fratribus à loco in quò à Superioribus de familia collocatus fuit, abſque illorum licentia diſcedens, aut per varios Conuentus noſtræ Congregationis, aut per alia loca extra Congregationem diuagetur, ſeuerius, eorum tamen arbitrio corrigatur. Quod ſi infra octo dies circiter ad ſuum Conuentum non redierit, ieiunio in ſolo pane, & aqua publicè in Refectorio qualibet quarta, & ſexta feria per menſem integrum puniatur. Eritq; ſubditus, & inferior cunctis fratribus ſui ordinis per ſex menſes; ſi iterum in idem reincidat, ei eadem pœna duplicetur, addita etiam flagellatione publica ſuper nudum ad Superioris beneplacitum. Et ſi iterum tertio in idem incurrerit, iterum duplicetur pœna, & præterea actiua, & paſſiua voce per triennium priuetur: & ſi incorrigibilis eſſe dignoſcatur, coniectus in carcerem ieiunijs in ſolo pane, & aqua, alijſue pœnis affligatur, ac maceretur, aut habitu noſtro ſpoliatus à Cõgregatione propulſetur, ſeruatis tamen ſeruandis iuxta decretum Sacræ Congregationis Concilij Tridentini, Sanctiſsimi D.N. VRBANI

Die vigeſima prima anno milleſimo sexcenteſimo vigeſimo 4°

Papæ Octaui iuſſu editum 21. Septembris, M.DC.XXIV.

3 Romam petere ſine Eminentiſſ. Protectoris, aut Generalis, ſeu Prouincialis, ex Cauſa communi totius Prouinciæ facultate nullli liceat, qui contrafecerit actiua, & paſſiua voce, biennio priuatus exiſtat ad præſcriptum Decretor. Clem. 8. neque locali Priori aut Superiori à Conuentu, cui præeſt abeſſe conceditur niſi ex aliqua vrgenti, & neceſſaria Cauſa à Superioribus Saltem poſt factum approbanda, & contrauenientes grauiter arbitrio eorundem Superior. puniantur.

4 Quiſquis à noſtra Congregatione apoſtatauerit, vltra prædictas pœnas erit ipſo facto excommunicatus, & ſi pænitentia ductus redierit, nequaquam poterit recipi, niſi quæ ſequuntur, omninò ſeruentur. Si Apoſtata, intra menſem redierit à Prouinciali ſuæ Prouinciæ, ſeu à Priore, cui Prouincialis id ſpecialiter commiſerit, poterit recipi, cum pœnis tamen pro vagis ſupra aſſignatis, alijſq; Prouincialis arbitrio. Si verò non redierit niſi elapſo notabiliter menſe à ſolo Generali, eiuſque Vicario, aut à PP. Viſitatoribus in actu viſitationis, cum pœnis tamen vt ſupra poterit reſumi. At ſi in ſua Apoſtaſiá tres circiter annos expleuerit, ſolum Generale Capitulum poterit de eo diſponere, & ad habitum recipere, cum pœnis tamen vt infra .vlt. vt per integrum menſem in publico Refectorio dicendo culpam, ſuper nudum flagelletur, recitando Pſalmum Miſerere mei, &c. & per ſex menſes qualibet feria 6. humi cómedet in pane, & aqua, eritq; toto illo tempore inferior cunctis Fratribus ſui gradus; & tempus Apoſtaſiæ nullatenùs ei, quoad habitus antiquitatem, Computetur. Pro ſecunda vice ſi iterum apoſtatauerit, tota hæc pœna illi duplicabitur, & pro tertia vltra prædictas pœnas in formalem carcerem per tres annos conijciatur, & voce actiua, & paſſiua perpetuò priuetur, & ſi incorrigibilis di-

gno-

gnoſcatur, expellatur, vt ſupra ſeruata forma Decretorum Sanctiſſimi D. N. de Apoſtatis, & eiectis.

De excipiendis hoſpitibus, ac Peregrinis. Cap. 21.

1 VT fratres hoſpites, ſeù Peregrini, quos varias ob cauſas de vno Conuentu, ad alium traſmigrare ſepè contingit benignè, & cum charitate excipiantur, omnibus, & ſingulis Prioribus, ſeù Superioribus localibus noſtrorum Conuentuum ordinamus, ac expreſſè præcipimus, vt pro huiuſmodi hoſpitibus in quolibet Conuentu vnum hoſpitium, ſeù plura prout òpporterē cōgnouerint, conſtituant, ac dèputent cum omnibus requiſitīs, ac neceſſarijs ad huiuſmodi hoſpites recipiendos.

2 Ad hoſpitij Curam éligat Superior vnum aliquem, vel plures, humilem, & charitate plenum, cui totam ſupellectilem hoſpitij per inuentarium tradat, quam ipſe hoſpitij cuſtos diligenter ſeruare debet, vt deindè à Superiore requiſitūs, poſſit de omnibus rebus ſibi traditis rationem reddere: Inſuper prædictus cuſtos diligēter animaduertat, nè aliquid eorum, quæ hoſpitibus inſeruirē debent, ex hoſpitio extrahatur, aut in alium vſum, quam ipſorum hōſpitum conuertatur. In quo Superiores maximè inuigilare debent: Hoſpitij cuſtodis prætereà munus erit hoſpites benignè excipere, & ijs diligenter, & maxima charitate cuncta neceſſaria ſubminiſtrare.

3 In ijs verò locis, in quibus noſtræ congregationis extant Monaſteria, nulli ex noſtris fratribus, etiam áduenis extra illa degēre, & pernoctare liceat, neque in domo propinquorum, & tranſgreſſor Superioris arbitriò punietur.

4 Poſtremò cauerē debent noſtrorum locorum Superio-

riores ne viri facinoroſi, fugitiui, & contumaces in eis vlla ratione recipiantur, niſi fortè euidens mortis periculum immineret, aut alia neceſſitas vrgeret.

De locis ad literarum ſtudia deſignatis. Cap. 22.

1 VT ignorantia, quæ vitiorum parens eſt, & radix; à noſtra Congregatione, eiuſq; Alumnis quantum fieri poteſt arceatur, ac propulſetur, eiuſdem Superioribus diſtrictè præcipimus, vt in vtráq; Prouincia Iuuenibus ità addiſcendi comoditatem impartiantur, vt ijs vniuerſa, quæ ad literarum ſtudia neceſſaria ſunt per ipſos ſubminiſtrentur. Volumus igitur vt in quouis Monaſterio, vbi Nouitiatus exiſtit pro Nouitijs, cæteriſq; Adoleſcentibus humanitatis, Rethoricæq; Præceptor Conſtituatur, vt his facultatibus benè inſtructi ad altiora ſtudia ſe diſponant ac præparent.

2 Statuimus, vt pro Prouincia Anconitana, in Conuentu Sanctæ Mariæ Gratiarum Neapolis vnus, vel duo lectores Philoſophiæ pro Studentium opportunitate deputentur, & Romæ in monaſterio Sancti Honuphrij vnus, vel duo lectores Sacræ Theologiæ, quorum alter manè, alter verò veſpere legat, pro Prouincia verò Taruiſina Venetijs in Cõuentu Sãcti Sebaſtiani vnus, vel duo lectores Philoſophiæ, & Patáuij in Conuentu Sanctæ Mariæ Magdalenæ ſaltem vnus lector Sacræ Theologiæ. Præter hæc autẽ loca deſignata ſi in aliquibus alijs noſtræ Cõgregationis Cõuẽtibus Logicæ, & Philoſophiæ lectores cõſtituere, aut pro noſtris Iuuenibus, qui ibi adeſſent, aut etiam pro publica aliorum, & præcipuè benefactorum commoditate expedirè videretur, vt Capitulum Generale, aut Generalis ipſe, eiuſuè Vicarius prouiderè valeat, vltrò concedimus.

3 Si quemquam ex noſtris ſtudentibus ſtudendi cauſa ab vna Prouincia ad aliam traſmitti contigerit, non niſi per generale capitulum, aut per ipſum Generalem id fieri poterit, ſubminiſtratis tamen à propria Prouincia Monaſterio alterius, cui aſſignatur, omnibus pro eius victu, & veſtitu expenſis.

4 Ad logicæ, & Philoſophiæ ſtudia nullus omninò promoueatur, qui in humanis literis non fuerit optimè verſatus, ac præuio diligenti, & rigoroſo examine idoneus repertus. In fine quoque cuiuslibet anni ſtudij fieri debet de vnoquoque ſtudente rigoroſum examen, quem in eo profeciſſe viderint, ſtudia proſequi permittant, quem verò ad Studia inhabilem, ac omninò ineptum repererint, à ſtudio remoueant, alijſquè rebus applicent. Id quæ multò magis in fine Curſus Philoſofici ſeruetur, ne ad Sacræ Theologiæ ſtudia promoueantur inhabiles

5 Denique nullus notabiliter diſcolus, vitioſus, aut inhoneſtæ conuerſationis ſuſpectus ad ſtudia admittatur, & ſi fuerit admiſſus, remoueatur, (niſi fortè P.r Generalis cum eo ob ſpem futuræ emendationis benignè cum voto Prouincialis diſponere dignetur,) ſed ij ſolum ad ſtudia applicentur, aut ea proſequi permittantur, qui fuerint humiles dociles, ac timoratæ conſcientiæ,

De Philoſophiæ, ac ſcolaſticæ, Theologiæ, Lectoribus. Cap. 23.

1 LEctores Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ, & multo magis eorum diſcipuli, locali Superiori in omnibus ſubiaceant, eiq; vt alij fratres, parere debent, quippè ſtudia regulari obſeruātiæ noſtri inſtituti, ad eamq; conſeruandam, & augendam, non contrà inſeruire debent.

bent. Ideoq; à choro ijs tantum diebus, quibus eos legere contigerit, immunès erunt.

2 Studia noſtra, tùm Philoſophica, tùm Theologica poſt Paſca Reſurrectionis ſument exordium, & lectores ab eo tẽpore vſque ad finem pèrlegent quotidie duas lectiones, præterquam diebus feſtis, & vacationis. Dies autem vacationis hi erunt, dies Iouis, aut alius Præfecti iudicio in qualibet hebdomada. Item à feſto Aſſumptionis B. Virginis, vſq; ad feſtum Sancti Patris Noſtri Hieronymi, & à Vigilia Natiuitatis Domini vſq; ad primam Ianuarij, à Dominica ſexageſimæ, ad Cineres, & à feria quarta Hebdomadæ Sãctæ ad Paſcha Reſurrectionis.

3 Lectores Philoſophiæ trium annorum ſpatio curſum Philòſophicum àbſoluere debent, ſic etiam Lectores Theologiæ ſequendo methodum Angelici Doctoris, ita vt alter lector, ſi duo ſint, primam, & ſecundam partem, alter verò tertiã, triũ annorũ ſpatio, abſoluât, & qui ex illis vno triennio primam, & ſecundã partem legerit, ſequenti tertiam pèrlegat, & è contra; vterque quolibet anno materias à ſtudiorum præfecto determinatas percurret.

4 Curabunt prætereà lectores, vt eorum diſcipuli quotidianis repetitionibus, concluſionibus, tùm priuatis, tùm publicis, alijſquè ſcholaſticis congreſſibus, prout ipſis, & ſtudiorum Præfecto expedire videbitur, ſe èxerceant.

5 Lectorum electio, ſeù creatio à ſolo Capitulo Generali fieri debet, quod ſi eam extra Capitulum fieri contigerit, non niſi à P. Generali, vel eius Vicario fieri poterit, quod idem ſeruabitur de electione Præfecti ſtudiorum; Volumus autem vt ſingulis annis lectoribus Philoſophiæ in locis ſupra deſignatis viginti ſcuta, & lectoribus Theologiæ vigintiquinque pro libris emendis ſoluantur,

De Philoſophiæ, & Sacre Theologiæ diſcipulis. Cap. XXIIII.

1 OMnes ſtudentes ſiuè Philoſophiæ, ſiuè Theologiæ non modò, quotidie ſingulis lectionibus intereſſe debent, verum etiam repetitiones, concluſiones, Academias, & quodlibet ſcholaſticum exercitium frequentare, in eiſq; omni ſtudio ſe exercere; & nullus omnino ab ijs, & à quouis illorum ſe immunem facere audeat, niſi fortè graui, vrgentiq; ratione. Qui aliquid horum omiſerit pro prima vice publicè in Refectorio ſuam culpam dicendo humi cōmedet. Pro ſecunda verò eadem pæna illi duplicabitur, & pro tertia panem, & aquam in publico Refectorio humi Comedat. Quod ſi vlterius in eumdem errorem incidat, & eſſe cōntumax dignoſcatur, flagellationis, vel carceris pœna arbitrio Superioris puniatur, & tandem etiam ſtudio priuetur.

2 Qui verò in alium grauem errorem quoad mores inciderit, pro Criminis qualitate puniatur, ſed ſi bis vel ter àdmonitus incorrigibilis repertus fuerit, vltra alias pœnas, erit quoque è Studio expellendus.

De ſtudiorum Præfecto. Cap. 25.

1 VT, quæ de ſtudio à nobis determinata ſunt executioni ab omnibus mandentur, præcipimus, vt in quolibet ſtudio, vel ſaltem in vnaquaquè Prouincia Præfectus ſtudiorum eligatur, ac deputetur, qui ſit vir doctus, & diſcretus, ac prudens, cuius munus erit, totius ſtudij curam gerere, horam legendi, diſputandi, ac alia, quæ ad Studium ſpectant, peragendi determinare. Nec non etiam inuigilare, vt lectores ſuo muneri ſatisfaciant, & ne ſtuden-

tes tempus cònterant,& quæ pro ſtudio determinata ſunt, inuiolabilitèr obſeruentur. In omnibus tamen ſemper localem Superiorem cõſulat pro bono pacis.

2 Poterit etiam ſtudiorum Præfectus, quando opus fuerit vni, vel pluribus ſuas vices committere, vt ſemper vel ipſe, vel alius eius loco, ſtudio in locis aſſignatis, àſſiſtere poſſit.

De lectione Moralis Theologiæ.
Cap. X X V I.

1 IN quolibet Conuentu, præſertim verò in celebrioribus, ac etiam vbi Iuuenes ad altiora ſtudia inhabiles degunt, deputetur aliquis idoneus, electione Prioris localis, qui ſaltem ſemel in hebdomada moralem Theologiam, ſeù caſus conſcientiæ publicè legat, cui lectioni, omnes fratres, nemine pænitus excepto, interſint. Prior autem, qui hoc obſeruare neglexerit, ſtatim officio priuetur.

De promouendis ad Ordines.
Cap. 27

1 NVllus in noſtra Congregatione ad ordines, etiam minores promoueatur, niſi ſit in ea profeſſus. Ad Sacros verò niſi in eadẽ ſaltem tres annos permanſerit, ſuper quod tempus ſolus Generalis diſpenſare poterit.

2 Prætereà, nemo etiam ad quemuis ordinem ſuſcipiendum admittatur, niſi prius per Monaſterij Fratres, vbi degit, quoad mores habilis cenſeatur, per Vota Secreta: poſteà à tribus Examinatoribus in Capitulo Generali eligendis ſi præſentes fuerint, ſin minus ab vno ex ipſis examinatoribus, & alijs duobus in locum abſentium à Generali, vel Prouinciali ad hunc effectum deputandis, prævio diligenti

exa-

examine per ſecreta ſuffragia idoneus approbetur, à quo etiam ſuæ ſufficientiæ fidem habeat, vt Superiori, à quo facultatem, & literas dimiſſoriales habere debet, eam ostendat. Sinè quibus literis, qui ordinem ſuſcipere præſumpſerit, præter ab ordine ſuſcepto, ſuſpenſionem, quam ipſo facto incurret, voce actiua, & paſſiua per quinquennium priuabitur, eritq; eo tempore cunctis Fratribus ſui gradus inferior, quam pœnam quoad priuationem incurret quoque qui huiuſmodi licentiam ad ordines abſque facultate alicui tribueret.

3 Porrò facultatem concedendi dimiſſorias Regularibus ſuis ſubditis, tàm ad primam tonſuram, quàm ad Minores & Sacros ordines Generalis in tota Congregatione habebit, Prouincialis in ſua Prouincia tantùm.

4 Ad eoſdem etiam ſpectabit noſtris fratribus concedere, vt pro Secularium Confeſſionibus audiendis coram locorum Ordinarijs ſe præſentent, quæ tamen licentia nunquam ab ijs concedenda eſt, niſi habita fide ſufficientiæ ab examinatoribus, vt ſuprà. Si autem quis ſinè Superioris facultate Ordinario loci ſe præſentare auderet, eſſet grauiſſimè puniendus, & à confeſſionibus audiendis omninò ſuſpendendus.

5 Deniquè facultatem concionandi, aut aliquam ſcientiam publicè profitendi extrà Generale capitulum, ſolus Generalis, aut eius Vicarius concedere poterit, prœuio tamèn rigoroſo examine, vt ſupra mandauimus, niſi fortè eorum ſufficientia eſſet illis aliundè euindentèr nota.

Qua ratione Infirmis ſeruiendum ſit. Cap. 28.

1 CVm veri Religioſi munus ſit, proximi neceſſitatibus cònſulere, idcircò vnuſquiſq; noſtrum, vt quantum poterit infirmis fratribus noſtræ Congregationis tàm in Corporalibus, quam in Spiritualibus ſúbueniat, ac opem ferat, omni ſtudio curare debebit, cuilibet ergò Priori, ſeu Superiori locali expræſſè præcipimus, vt omnibus, & ſingulis ſuæ familiæ, & Conuentus, quam alterius ægrotis cuncta neceſſaria ſubminiſtrari, & omnia medicamenta, que eorum infirmitatibus Medicorum iudicio opportuna videbuntur, adhiberi, ſtudeant.

2 Hac de cauſa vir erit à Superiore prædicto eligendus, ac infirmorum Curæ deputandus, qui diſcretus ſit, maximæq; charitatis, cui etiam ſocium, ſi opus fuerit, aſſignabit. Cuius partes erunt, infirmis aſſiſtere, Medicum vocare, eiſq; cibos, ac vniuerſa, quæ à Medico ordinata ſunt, prouiderè; Videat autem, nè in his ipſius ægroti cupiditati indulgeat, cum perſepè hi noxia àppetere conſueſcant, ſed ſolum Medicorum conſilio inſiſtat, neq; vlli expenſæ parcat. Verum ſi alienæ familiæ, & alterius Conuentus frater infirmus diuturna valetudine langueſceret, & diſpendium pro eo impenſum eſſet magni momenti, eius Prior omnes expenſas, totumq; damnum illi Monaſterio ab ægroto illatum reſarcire teneatur.

3 Debebit etiam Prior, & ſucceſſiuè alij quoque fratres, ſæpè ægrotum viſitare, eumque Colloquijs Spiritualibus quandoque conſolari, & àdmonitus à Medicis de ægroti periculo, curet, vt ſtatus, in quo poſitus eſt ei innoteſcat, vt ad vicinam mortem, vt verus Chriſti ſeruus, ſe diſponendo, propriæ ſaluti cònſulat, & ad meliorem vitam ſibi

adi-

àditum patefaciat. Inuigilet prætereà ſuperior, vt cuilibet infirmo Eccleſiæ Sacramenta ſuo loco, & tempore, prout eius ſtatus exigit, conferantur, & in articulo mortis poſito, ſemper adſit ſaltem vnus Sacerdos cum alijs, vt ſolitis præcibus, & Orationibus eius animam Deo commendènt, ac extremè laboranti, ac ſummoperè indigenti præſtent auxilium, Vita verò functus frater ſecundum noſtræ congregationis Conſuetudinem lauetur, habitu noſtro induatur, & eo ad Eccleſiam delato, ſeruentur omnia, quæ in Rituali Pauli V. præcipiuntur, & quæ ſupra de ſuffragijs pro defunctis decreuimus.

Quid agendum erga Senes, & impotentes. *Cap. 29.*

1 HOC idem pietatis officium, de quo paulò ante, diximus, erit quoque erga ſenes debiles, ac malè affectos exercendum, ac præſtandum, ijs enim maximè indulgendum eſt; nec propterea qui robuſtiores ſunt, conqueri debent, ſed potius diuinæ bonitati gratias referre, quod eorum firma valetudo nihil exigat peculiare.

2 Patres verò Difinitores Generalis Capituli diligentèr aduertant, vt ſenes prædicti, ac impotentes in locis commodis collocentur, cum quibus locales Priores diſcreti eſſe debent, ſingulorum vires, ac merita ponderando; nequè enim hi, præſertim ſi annos quadraginta in Congregatione iugum portauerint, quotidianis laboribus, vt alij Iuuenes alligari debent.

De percuſſione, furto, alijſq; delictis.
Cap. 30.

1 QVicumq; ex noſtris fratribus in alterum verba iniurioſa, detractoria, turpia, & obſcena inijciat, quæ ſinè ſui rúbore audire non poſſint (quod Religioſum ſummoperè dèdecet) tam grauis pœna à Superiore ei imponatur, vt delinquenti ad correctionem, & ſupplicium, alijs verò ad exemplum, inſeruiat; præſertim ſi aduerſus Superiores, vel Principes tàm Eccleſiaſticos, quàm ſeculares òbmurmurauerit.

2 At verò ſi ex verbis ad facta deueniatur, vt ſequatur inter fratres aliqua percuſſio, iuxtà qualitatem percuſſionis delinquenti imponatur pœna. Et quia percuſſio eſſe poteſt leuis, grauis, & grauiſſima, ſi percuſſio leuis ſit, percutiens humi còmedet in ſolo pane, & aqua, ac loco carceris in cella detineatur, prout Superiori videbitur, percuſſus quoque, ſi occaſionem dederit, non leuitèr puniatur. Si percuſſio ſit grauis cum ſanguinis effuſione, Reus in formali Carcere ad Superioris beneplacitum detentus, vtraq; voce per annum priuetur, flagelleturq; publicè in Refectorio ſuper nudum qualibet quarta, & ſexta feria vnius menſis, ac ijſdem diebus in ſolo pane, & aqua còmedet. In his autem caſibus ſemper habenda eſt ratio Perſonæ offenſæ, & offendentis, cum ex huius vilitate, & illius dignitate creſcat offenſa. Quare, ſi percuſſus fuerit Sacerdos, percutiens verò Clericus, vel laicus, delinquenti prædicta pæna erit à Superiore augenda. At, ſi percuſſus fuerit Superior, & in Congregatione Prælatus, Reus pratèr dictas pænas, actiua, & paſſiua voce perpetuò priuatus exiſtat, nec vnquam diſpenſari poſſe intendimus, niſi in pleno Capitulo Generali, quibus etiam ſubiacerè debent

com-

complices. Deniquè ſi percuſſio grauiſſima ſit, & enormis, vltrà prædictas pœnas ex Sac. Canonum, & legum præſcripto puniendum relinquimus,) vt infrà n. 4.

3 Si aliquis fratrum ſiuè de rebus Monaſterij, ſiuè aliorum, notabile furtum commiſiſſe conuincatur, pro prima vice in Carcerem coniectus, totum ablatum reſtituēre cogatur, & Prior exiſtens, Prioratus, nec non vocis actiuæ, & paſſiuæ perpetuam priuationem incurrat. Si verò non fuerit Prior, voce actiua, & paſſiua ad ſexennium priuetur, humiq; comedet publicè in Refectorio in ſolo pane, & aqua qualibet ſexta feria per integrum annum. Pro ſecunda verò vice ſi in idem recidat, præter prædictas pœnas perpetuò voce actiua, & paſſiua priuatus exiſtat, inhabiliſq; omninò ſit ad omnes dignitates, & officia Cōgregationis, ſiuè ſit Prior, ſiuè ſecus. Eandem pœnam incurrant Priores, ſeù Superiores locorum, qui in eorum bonis admiſtrandis doloſè, & ſcientèr fraudem notabilem Commiſerint. Cum laicis verò hæc pœna in carceres, ieiunia, flagellationes, & ſimilia Superiorum arbitrio Commutetur. Quod ſi furtum de re leui ſit, Reus ab ipſo Superiore admonitus, Corrigatur.

4 Cœterum ſi aliquis ex noſtris fratribus, cuiuſcumq; gradus, & conditionis ſit, in alijs grauioribus, & enormibus Flagitijs implicatus Compertus fuerit, iuris ordine ſeruato iuxtà ſacrorum canonum diſpoſitionem puniatur.

De Ianitore eiuſque officio. Cap. 31.

1 IN quolibet noſtro Conuentu curet Prior, vt ad illius Ianuæ cuſtodiam, aliquis ex fratribus pro Ianitore conſtituatur, ac deputetur, qui ſit prudenſq; humilis, vitæq; exemplaris, ne quis Monaſterium ingrediatur, ſi prius ab eo non fuerit introductus. Huius munus, erit quouis

tem-

tempore Conuentus Portas clauſas tenere, et Portæ communi aſſiduè, & diligentèr aſſiſtere, & petentibus, seù pulſantibus ità modeſtè, & humanitèr reſpondere, vt omnibus pro ſuis viribus ſatisfaciat, ſi aliquem ex fratribus vocare debet, diligentèr attendat, nè ex leui cauſa eum vocet, ſi in Choro, aut Refectorio exiſtat, aut ſi à ſuperiore occupatus in aliquo negocio detineatur. Secus verò, ſi vel ex graui, vrgentiq; cauſa, vel ad inſtantiam, alicuius Prælati, ſeù magni Viri eſſet vocandus.

2 In Monaſterium neminem introducat, niſi de illius Superioris licentia; Curet etiam nè noſtra Clauſtra ingrediantur mulieres, niſi in caſibus à iure, & ex Conſtitutionibus, & conceſſionibus Apoſtolicis permiſſis.

De Sacriſta eiuſq; officio. Cap. 32.

1 VT in omnibus noſtræ Congregationis Conuentibus res, & bona Eccleſiæ rectè adminiſtrentur, & diuinus cultus in Dei gloriam magis magiſq; creſcat, & augeatur, localis Superior ad Eccleſiam gubernandam, ac Cuſtodiendam Virum ēligat Sacerdotem, aut alium virtutibus ornatum, diligentem, vitæq; (ſi fieri poteſt) inculpabilis, eiq; totius Eccleſiæ, ac Sacriſtiæ, omniumq; ornamentorum Curam demandabit, & inuentarium diligentèr conficiatur.

2 Illud autem in primis ſummoperè curabit ſacriſta, vt Auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, eo decore, ac reuerentia, qua decet, in Eccleſia aſſeruetur, vt ante illud lampades continuò colluceant, & octauo quoque die Sacratiſſimæ ſpecies renouentur.

3 Curabit prætereà, vt tota Eccleſia, eiuſq; cappellæ diligentèr mundentur; res quæcunq; ad Eccleſiam ſpectãtes, ſuis locis reponantur, ac collocentur. Altaria ſint be-

nè diſpoſita, ac ornata, Nihil deſit eorum, quæ pro Dei cultu neceſſaria videbuntur, quantum per noſtræ Congregationis paupertatem licebit.

4 Illud quoque diligentiſſimè aduertet, vt ſacra quotidie in Eccleſia ordinatè peragantur, vt in rubricis Miſſalis Romani præſcribitur; vt inſupèr legata, & miſſarum onera, quæ in tabella deſcripta, ac adnotata pèrſpici debent, diligentiſſimè, ac exactè adimpleantur. Quod idem de miſſis quotidianis præſtare debet. De quo ſeruanda erit Bulla S. D. N. Vrbani Papæ Octaui de cælebratione Miſſarum. Et in hac re non modò locales Priores, verum etiam PP. Viſitatores diligentèr animaduertant, & quem Sacriſtam in his culpabilem rēpererint, pro qualitate culpæ irremiſſibiliter cōrrigant.

Qua ratione cuiuſq; Conuentus ſuppèllex præcipuèq; libri cuſtodiendi ſint. Cap. 33.

1 TOta ſuppéllex cuiuſq; Cōuentus, ac domus noſtræ Congregationis, cuiuſcùq; conditionis, ac qualitatis ſit, omni cura, omniq; ſtudio conſeruari, ac cuſtodiri debet, & hoc Priori locali maximæ curæ eſſe debet: primo igitur totam ſuppellectilem in loco, ſeù locis ad hunc effectum accomodatis, collocari curabit. Ad eius cuſtodiam perſonam deſignabit, cuius opera ità diligenter aſſeruetùr, vt nec corrumpi, aut quoquo modo deuaſtari, nec vlla ratione alienari patiatur. Erit igitur cuſtodi tota ſuppellex per Inuentarium tradenda, ac aſſignanda, vt ſi ex ea aliquid deſit, teneatur de illo rationem reddere, & de eius negligentia poſſit iure puniri.

2 Nulli verò cuiuſq; qualitatis ſit, de prædicta ſuppellectili Conuentus, etiam ſi ſit eius cuſtos, ſinè localis Superioris licentia cuiuis extraneo commodare liceat, hac de

cauſa res quæcunque certo aliquo ſigno erunt adnotandæ, vt ad tale Monaſterium ſpectare dignoſcantur.

3 Quæ hactenus dicta ſunt, maiori ſtudio circa libros cuiuſcunq; Conuentus obſeruanda erunt. Eligatur ergo locus pro libris conſeruandis valdè opportunus. In quo libri omnes, ac ſinguli ità ordinatè collocentur, ac diſponantur, vt ſtatim cuilibet volenti occurrere poſſit. Bibliothecarius ſit vir idoneus, qui libros omni cura cuſtodiat, & ab eis puluerem ſæpè excutiat. In Bibliotheca libros perlegere cuilibet concedatur, at ex ea librum quemcùq; extrahere ſinè Superioris facultate, & inſcio Bibliothecario nulli licebit, quæ tamen non niſi ex vrgenti ratione concedi debet. Porrò qui Superioris permiſſu è Bibliotheca librum aliquem extrahet, manu ſua de eo notulam faciet cuſtodi tradendam, qui eam vſq; ad libri reditum ſeruabit, proptereaq; exiſtat in Bibliotheca omnium, ac ſingulorum librorum catalogus. Et hortantur Priores, præſertim domorum, in quibus extant ſtudia ad libros tùm Philoſophiæ, tùm Theologiæ, ac ſacrarum literarum perſæpè emendos, vt comodius ſtudentes ſtudijs vacare poſſint. Priores autem nè libri, aut alia Monaſterij bona alienentur omninò prouideant, adhibitis etiam Cenſuris, ſi eis id expedire videbitur, quod ſi hæc, quæ diximus Priores obſeruare neglexerint, à PP. Viſitatoribus, ſicut & tranſgreſſores, vel ab iiſdem, vel ab ipſo Priore grauiſſimis pœnis afficiantur.

Nullum Priorem, aut Superiorem poſſe alienare, permutare, locare, aut fabricare abſq; Capituli, aut PP. Viſitatorum facultate.

Cap. 34.

1 VT noſtrorum Conuentuum redditus, ac bona, rectè adminiſtrentur, & augeantur, ſtatuimus, nullum Priorem, aut alium noſtræ Congregationis quæuis bona ſtabilia ad eoſdem Conuentus, ſeù Congregationem, quoquomŏdo ſpectantia vendere, alienare, permutare, ſupra triennium locare, aut oppignorare poſſe, niſi aſſenſu Apoſtolico impetrato, ac ſeruata forma Decreti Sacræ Congreg. Concil. Trid. iuſſu S. D. N. Vrbani Papæ Octaui æditi ſub die ſeptima Septembris 1624. ſub pœnis in eodem Decreto contentis. Si igitur aliquam ex prædictis rebus fieri contigerit, poſt diſcuſſionem factam in Capitulo locali, ſi alienatio approbabitur, erit plenè informandum Capitulum generale, aut PP. Viſitatores, à quibus facultas, & licentia in ſcriptis obtineri debet, ſinè qua ſi quis aliquam ex prædictis rebus tractandam proponeret, nulla ei fides habeatur; pecunia autem quæ inueſtiri debet nullatenus à Priore, ſeù locali Superiore, aut quouis alio apud ſe quoquomŏdo detineri poſſit, ſed ſtatim penes Sacrum Montem Pietatis, vel Perſonam fide, & facultatibus idoneam deponatur, indè non amouenda, niſi ad effectum inueſtiendi. Prior autem vel alius, qui abſquè diſcuſſione Capituli localis, & licentia Capituli Generalis, aut Viſitatorum, alienationes huiuſmodi facere præſūpſerit, vel pecuniā vt ſuprà nō depoſuerit, præter cōtractus nullitatē, vtraq; voce per trienniū priuatus exiſtat, & nummos indè receptos reſtituere à Superioribus cogatur,

2 Bona quoquè mobilia Monaſterij nullatenus à Prioribus vendi poterunt, aut alienari abſq; Capituli eiuſdem Monaſterij, aut PP. Viſitatorum conſenſu, ſicut etiam nec fruges vendere licebit abſq; ſcientia, & conſenſu Vicarij, ac Tertij localis.

3 Præcipimus prætereà Sacrorum Canonum, & Summorum Pontificum Conſtitutionibus inhærentes nullum Priorem, aut Superiorem poſſe cedere, aut cedere facere plantas, & arbores virentes, & fructiferas abſq; prædictorum Patrum licentia in ſcriptis.

4 Nulli etiã ex localibus Superioribus, & Prioribus liceat ædificiũ, ſeù fabricã alicuius momẽti cõſtruere, aut cõſtructas demolire, niſi de Peritorũ cõſilio, & habita à Superioribus facultate. Delinquẽtibus in his grauis pæna Superiorum arbitrio imponenda erit, etiam priuationis officij.

Quomodo rationes accepti, & expenſi cuiuſq; Conuentus à Priore adnotari, & perſcribi debeant.
Cap. 35.

1 PRior, ſeù Superior quicunq; localis vniuſcuiuſq; Conuentus maxima vti debet diligentia, vt adnotentur, & perſcribantur ſui Conuentus accepti, & expenſi rationes, & computa, ſeruata forma decretorum fel: rec: Clemen. 8. ad regularium reformationem æditorum n. 12. primò igitur liber habeatur in quo accuratè, diligentèr, ac diſtinctè omnes redditus, omneſq; expenſæ, ſiuè certæ ſint, ſiuè incertæ, quæ in dies fiunt adnotari, & perſcribi debeant, qui liber prointereà vulgo (Giornale) dicitur. Prætereà in alio adnotari debeant totum frumentum, aliæq; ſegetes, Vinum, & Oleum, quæ idem Conuentus annuatim habuerit, & ex aduerſo in eodem libro horum om-

omnium Exitus, vt illorum tàm accepti, quam expenſi rationes ſtatim appareant.

2 Et vt vllam committendi fraudem omnis tollatur occaſio, volumus, & præcipimus, vt Vicarius, & Tertius Monaſterij rationes, & computa accepti, et expenſi in ſupradicto libro adnotata, quem ſub prioratus ammiſſionis pœna ſingulis diebus Dominicis non impeditis, aliàs die ſequenti, in Refectorio publicè pérlegi, prout de more decernimus, altero quoque menſe diligentèr perlĕgant, attentèquè conſiderent, & recta, ac iuſta reperta manu propria ſubſcribant, quod etiam obſeruare debent de alio libello, in quo rationes accepti, & expenſi, frumenti, vini, olei, aliorumq; ſegetum ſunt adnotatæ; erit enim in quolibet Conuentu ab illius fratribus aliquis profeſſus per vota ſecreta, prout de more eligendus, qui Tertius domus nuncupari ſolet; is igitur vnà cum Vicario quæ dicta ſunt diligentèr præſtabit. Inſuper Patres Viſitatores in actu Viſitationis idem præſtabunt, nimirum libros prædictos diligentèr perlĕgent, ac iuſtos repertos propria manu ſubſcribent.

3 Teneantur præterea omnes Priores, ſeù Superiores locales vniuſcuiuſq; Conuentus ſummam rationum, ſeù computorum in pagina, ſeù folio deſcriptam, & adnotatam manu propria Viſitatorum ſubſcriptam, ad Generale Capitulum deferre, & præterea in alio, ſeù eodem folio, ſeparatim tamen ſummam reddítuum, & expenſarũ, quæ poſt actum Viſitationis fient à Vicario. & Tertio Conuentus ſubſcriptam, vt huiuſmodi ſummæ à Patribus Correctoribus in Generali Capitulo poſſint videri, & recognoſci. Qui autem prædictas ſummas non deférret, ingreſſu Capituli Generalis, & voce actiua, & paſſiua eſſet omninò priuandus, ſicut etiam in eandem pænam incurreret, ſi quis ſinè vrgenti ratione ſolo animi impetu prædictos

dictos libros, aut folium Prioris nollet ſubſcribere.

4 Præcipimus prætereà omnibus, & ſingulis Prioribus, ſeù Superioribus localibus noſtrorũ Cõuentuum, vt profecturi ad Generale Capitulum prædictos libros rationum accepti, & expenſi omninò in eiſdem Conuentibus relinquere, ac præſente Diſcreto, Vicario, aut alteri, qui Superior remaneat ſub ijſdem pænis tradere teneantur, ac ad dictum Capitulum Generale fidem dictæ traditionis aut conſignationis deferre volumus, aliàs à Capitulo expellantur.

5 Fiat quoquè in quolibet Conuentu noſtræ Congregationis in aliquo libro inuentarium manu Prioris, Vicarij, & tertij firmatum, & ſubſcriptum totius ſuppellectilis, omniumq; bonorum mobilium ipſius Conuentus, & Eccleſiæ vbicunq; exiſtentium, ſiuè in ipſo Conuentu, & Eccleſia, ſiuè extrà in domibus, & locis ſeù poſſeſſionibus ipſius, & quoquomódo ad ipſum Conuentum, & Eccleſiam pertinentium; quem inuentariorum librum volumus in quouis Monaſterio perpetuò aſſeruari, in quo etiam Inuentario quolibet triennio debent diligenter adnotari, quæ deſunt, & quæ cadunt, ac de nouo fiunt, cuius etiam copia ad Generale Capitulum deferenda erit.

6 Quid autem debeat Prior pro victu familiæ ſui Conuentus in illo relinquere, & quam quantitatem vini, olei, frumenti, & ſimilium, quiduè aliud ab eò præſtandum ſit, Capituli Generalis, ſeù Superiorum arbitrio definiendum relinquimus.

Cu-

Cuius qualitatis, & conditionis eſſe debeant noſtræ Congregationis Superiores.
Cap. 36.

1 CVm certum ſit perfectum Religionis ſtatum in Superioribus, qui eam regunt maximè fundari, & ex ijs vberiores fructus, qui in animis Religioſorum redundare ſolent, magna ex parte dependère. Idcircò omnes in Domino hortamur, ac diſtrictè præcipimus, vt pro Superioribus in noſtra Congregatione eligantur Patres, qui non modo ſcientia, probitate, optimiſq; qualitatibus præditi ſint, verum etiam, qui morum integritate, & præſertim prudentia in rebus agendis maximè commendentur, taleſq; ſint, vt onus, ac labores, quos Superioritates ſecum deferunt, ſubire, ac ſuſtinere, gregemq; ſibi à Chriſto Domino commiſſum non modò verbis, verùm etiam exemplis depaſcère valeant.

2 Hæc maximè locum habere debent in Generalis electione, Cui totius Cogregationis cura, & regimen incumbit. Quamobrem non eligatur ad Generalatus dignitatem, qui annos circitèr viginti quinque minimè interruptos in noſtra Congregatione non permanſerit, in eaq; ſaltē Prior localis non extiterit.

3 Prouincialis pro vnaquaq; Prouincia eligendus, prædictis qualitatibus, & conditionibus carére nequaquam debet, hic etiam in Congregatione ſaltem Prior extitiſſe, in eaq; per annos circitèr viginti non interruptos permanſiſſe debet.

4 Priores verò, qui pro Monaſteriorum cura deputandi ſunt, eiuſmodi integritatis ſint neceſſe eſt; vt non ſolum noſtri inſtituti Regulas, & Conſtitutiones obſer-

uare

uare Conſueuerint, ſed etiam omni ſtudio ſint inuigilaturi, vt quæ in illis de Ieiunio, oratione, ſilentio, alijſquè ſpiritualibus exercitijs piè, & prudẽtèr ſancita sũt, vniuerſa ab eorum ſubditis, pro quibus ſunt rationem reddituri, ad vnguem obſeruẽtur. Non eligantur niſi Sacerdotes ſint, & in Congregatione annos decem Circitèr continuatos permanſerint. Quod idem obſeruandum erit in electione Priorum titularium, aliorumq; Conuentuum Superiorum quouis nomine nuncupentur.

5 Electio quoquè Vicarij cuiuſq; Conuentus diligentèr attendenda eſt, hi enim cum Priori ipſi locali veluti ſocij, & coadiutores in rebus monaſterij adminiſtrandis, & præſertim in ijs, quæ ad Eccleſiæ, & chori ſeruitium ſpectant exequendis, dati ſint, ea prudentia, ac vigilantia, eàq; morum integritate præditi ſint, neceſsè eſt, vt in Prioris abſentia eius munus adimplere, totiuſq; Conuentus tùm in ſpiritualibus, tùm in temporalibus curam, & regimen gerere valeant. Sit igitur Vicarius, qui eligitur, Sacerdos, & ſaltem annos octo continuatos in Congregatione perſtiterit. Porrò nullus in alicuius Conuentus Vicarium, ſeù alium officialem eligendus erit, qui eiuſdem Conuentus Priori, aut Superiori aliquo Conſanguinitatis gradu coniunctus exiſtat.

De Procuratore Generali.
Cap. 37.

1 CVm Procuratoris Generalis noſtri Ordinis præcipuum munus ſit in Romana Curia, ad omnes noſtræ Congregationis cauſas peragendas, reſidere, eaſq; coràm quouis Iudice, magniſq; Principibus tàm Eccleſiaſticis, quàm ſæcularibus omni ſtudio, & pro viribus tueri. Ad hoc munus, & dignitatem à Superioribus erit eligendus

dus Pater, qui ſummæ probitatis, ac integritatis, & aptitudinis ſit, & cuius prudentia in rebus agendis maximè commendetur, fueritq; ſaltem in noſtra Religione Prioratus dignitate perfunctus.

2 A PP. Definitoribus vtriuſq; Prouinciæ Amplum Mandatum eorum manu firmatum, ac ſigilli Religionis impreſſione munitum, nec non per publicum Notarium approbatum ei cõſtituatur, & fiat, vt nimirum coràm quocunq; Iudice, & Tribunali iuridicè eſſe poſſit.

3 Præfatus Procurator Generalis in omnibus Capitulis ſiuè Generalibus, ſiuè Prouincialibus vtramq; vocem habebit: hunc ſi Roma diſcedere contigerit, volumus eum poſſe ſuo loco alium ſubſtituere, præcedente conſenſu Generalis ſi ad longum tempus, Prouincialis ſi ad breue.

4 Si autem Procurator Generalis in officio ſuo grauitèr deliquerit, à P. Generali vnà cum vtriuſq; Prouinciæ Prouincialibus iudicetur, & ſi neceſſè ſit, deponatur.

De Cancellarijs. Cap. 38.

1 IN vnaquaq; Prouincia Cancellarius eligi debet, qui ſaltem Sacerdos ſit, & in Religione annos octo permanſerit; ſit autem Vir ſummæ integritatis, & ſcientiarum, humanarumq; literarum non ignarus. Huic fides non ſecus, quàm publico Notario adhibenda eſt. In omnibus Capitulis Generalibus, & etiam Prouincialibus ſuæ Prouinciæ, voce actiua, & paſſiua Cancellarij gaudebunt, concurrentibus tamèn in eis alijs requiſitis in Cõſtitutionibus expræſſis iuxtà Capitulum 36.

2 Horum præcipuum munus erit omnes Superiorum, aliorumq; officialium electiones, & mutationes, quæ in quouis Capitulo fiunt, & vniuerſa, quæ pro bono regimine noſtræ Congregationis à PP. Correctoribus, & Di-

H fini-

finitoribus in ijſdē Capitulis ſancita fuerint, quæquè quoquomodo ad PP. Viſitatores in actu viſitationis ſpectant, diligentèr in Capitulorum libro perſcribere, & fidelitèr regiſtrare, nec non etiam, quæ in Capitulis perlegenda ſunt iuſſu Superiorum perlegere, liceat tamen Generali, ſeù Prouinciali abſente prædicto Cancellario, vel alia rationabili de cauſa alium in Cancellarium deputare, qui, vel V. V. proſequatur, vel Proceſſus fabricare valeat, immò, & in illius munus obeundum ſimplicitèr eligere ſi deceſſiſſe, vel priuari contingat.

De Examinatoribus. *Cap. 39.*

1 IN vnaquaque Prouincia eligantur quatuor Examinatores, quorum munus ſit eos, qui ad quoſcunq; Ordines promouendi ſunt, vel ad ſecularium confeſſiones audiendas admitten : nec non etiam ad prædicationem verbi Dei, quoad doctrinam, & ſufficientiam diligentèr, iuſſu tamen Superiorum, ad quos ſpectat, examinare, ac idoneos repertos approbare, & approb[illegible] de eorum ſufficientia fidem propria manu ſubſcriptam facere, vt eam Superiori à quo admittendi ſunt, & à quo facultatem ſunt habituri, demonſtrare queant, ſeruata in reliquis forma præſcripta cap. 27. n. 2.

2 Animaduertat verò vnuſquiſq; Examinator, vt hoc munus, quod per magni momenti eſt, ſumma integritate ergà omnes, ac æquo animo exerceat; æquè enim contrà iuſtitiam, ac charitatem non ſinè magno Congregationis detrimento fieret, ſi ab ipſis, aut admitterētur inhabiles, aut idonei reprobarentur.

3 Qui ergò Examinator eligitur, vir grauis, prudens, & valdè diſcretus, ſummæq; integritatis ſit, neceſſe eſt, atque in Philoſophicis, ac Thèologicis diſciplinis valdè peritus,

ac.

ac doctus, ſit quoquè Sacerdos, & in Religione annos ſaltem decem permanſerit. In capitulo autem, vel à PP. Viſitatoribus itá in vnaquaq; Prouincia per varia Monaſteria diſponantur, ac de familia collocentur, vt cuilibet eorum miniſterio, ac opera indigenti, commodè, & facilè occurrere poſſint.

4 Porrò hi Examinatores Prioribus, & Superioribus localibus non ſecus, ac alij Fratres in omnibus ſubiaceant, vtraq; tamen voce in Capitulis Prouincialibus propriæ cuiuſq; Prouinciæ, & in Capitulis Generalibus vtriuſq; Prouinciæ fruantur, concurrentibus tamèn in eum alijs neceſſarijs requiſitis per Conſtitutiones præſcriptis.

De Patribus Graduatis.
Cap. 40

1 PAtribus graduatis, qui nimirum in Congregatione noſtra primis gradibus Generalatus, & Prouincialatus toto te[illegible] à Capitulo aſſignato functi ſunt, nec fuerint priuat[illegible] quàm de ipſa Congregatione optimè meritis aliquas exemptiones, ſeù immunitates, & Priuilegia concedere, rationi valdè cõſonum videtur.

2 Qui igitur Generalatus dignitatem aſſecutus fuerit, actiuam vocẽ in omnibus Capitulis Generalibus vtriuſq; Prouinciæ, & etiam prouincialibus ſuæ Prouinciæ habebit, quod etiam ad eos, qui Prouinciales extiterunt extendimus.

3 Prætereà qui Generales fuerunt tanquàm milites, qui pro ſua Religione multum defatigarunt, de eaq; optimè meriti ſunt, ſummo in honore eſſe debent apud omnes, nec quotidianis laboribus adeò rigoroſè, vt alij ſunt alligandi: poterunt etiam Monaſterium aliquod ad eorum beneplacitum pro domicilio ſibi eligere, ſed illud à Capitu-

lis, ſeù Superioribus petendo, qui tamen negare non debent, niſi ex vrgentiſsimis cauſis, cum alijs verò Patribus Graduatis Priores locales ſint valdè diſcreti.

Quanto tempore permanere debent Superiores in eorum Dignitatibus, & Officijs.

Cap. 41.

1 QVilibet noſtræ Congregationis Superior, & Officialis cuiuſcunq; gradus ſit, & conditionis, qui actiua, & paſſiua voce ratione dignitatis, & officij in Capitulis Generalibus fruitur, in officio, ſeù dignitate, qua fungitur, tres annos dumtaxat, hoc eſt ab vno Capitulo Generali, ad aliud perſeuerare poteſt. Quandoquidèm quilibet Superior, & Officialis in manibus Vicarij Capituli ſuam dignitatem, & officium omninò renũtiare debet, vt habetur cap. 48.

2 Et quoniam perſepè contingere po[illegible] vt pro bono Religionis, & Conuentuum aliquos S[illegible]ores in eorum dignitatibus, & officijs, in quibus fuerunt conſtituti, confirmare valdè expediens ſit, ac ferè neceſſarium. Volumus, & expræſsè præcipimus Generalem expleto ſexennio ſui Generalatus, non poſſe ad idem officium reeligi, niſi per annos nouem ab eodem officio Generalatus vacauerit, nec minus eligi poſſe Prouincialem, vel Procuratorem Generalem, niſi per ſex annos vacauerit à prædicto officio Generalatus.

potest Superiores

sexennio

3 Prouinciales item expleto triennio ſui Prouincialatus ad idem officium de nouo non eligantur, niſi poſt ſexennium, nec minus ad Generalis, ſeù Procuratoris Generalis munus eligi poſſint, niſi per triennium ab officio Prouincialatus vacauerint.

4 Prio-

4 Procurator Generalis expleto triennio ſui officij, ab officio Generalis, Procuratoris Generalis, & Prouincialis per triennium vacare teneatur.

5 Prioratus, ac alia inferiora officia, vt Cancellarij, & Examinatorum ipſis Generali, Prouincialibus, & Procuratori Generali conſequi minimè denegatur.

6 Priores verò expleto triennio ſui officij, in Priores eorundem Conuentuum confirmari non poſſint, eos tamen in Priores aliorum Conuentuum permittimus. Examinatores deniquè, & Cancellarij in eorum officijs per aliud triennium vſquè ad aliud Capitulum Generale, ſi PP. Deffinitoribus expedire videbitur, poterunt confirmari.

Rem nullam ad totam Congregationem ſpectantem ſinè eiusdem conſenſu fieri debere.

Cap. 42.

1 NVllus, gradus cuiuſcunq; & conditionis in noſtra Congregatione ſit, etiàm ſi Prouincialatus, aut Generalatus dignitate præfulgeat, rem aliquam grauem ad totam Congregationẽ ſpectantem, & quæ eiuſdem commodum, vel incommodum vtile vel damnum concernant ſub quouis prætextu, aut colore tractare, agere, aut innouare præſumat, ſinè ipſius Congregationis participatione, & conſenſu, vt eſſet noua loca recipère, vetera deſerère, nouas leges, ac Conſtitutiones condere, & his ſimilia.

2 Si igitur noſtræ Cõgregationi nouus aliquis locus erigendus offeratur, & proponatur, nec commodè poſſit vſquè ad Generale Capitulum differri, volumus in tali caſu, vt P. Generalis, aut Prouincialis, vel alij ab ipſis eligendi, vnà cum duobus alijs Patribus graduatis, ſi illi eſſent impedi-

pediti, aut hi aptiores cenſerentur, ad dictum locum erigendum ſe conferant, probentq; an pro Congregatione faciat, nec ne; cuius deinde ſtatum, & conditiones ad Generale Capitulum referre debent, poterunt etiam prædicti Patres ſi eis expedire videbitur, ad illius loci curam vnum, vel plures Patres conſtituere vſquè ad prædictum Capitulum, ad quod tandem ſolum decernere ſpectabit, quid de dicto loco agendum ſit; in erectione autem noui Conuentus ſeruentur Conſtitutiones fel. recor. Clemen.[is] VIII. Pauli V. Gregorij XV. & S.mi D. N. Vrbani VIII. vnà cum Decretis de Cœlebratione Miſſarum.

3 Illud proportionalitèr ſeruandum erit ſi aliud ſimile contigerit. Qui autem huic noſtræ Conſtitutioni oppugnauerit, voce actiua, & paſſiua, omnibuſq; gradibus, ac dignitatibus Congregationis in proximo Generali Capitulo per tres annos ſequentes exiſtet priuatus

Quis modus, quæuè forma in omnibus, & ſingulis ſcrutinijs, & electionibus cuiuſcùq; Capituli ſit ab omnibus ſeruanda. Cap. 43.

1 IN omnibus electionibus per vota, ſeù ſcrutinijs in quouis Capitulo tàm Generali, quàm Prouinciali, & etiam priuato locorum faciendis, ſiuè pro Superioribus, cæteriſq; officialibus eligendis, ſiuè pro quauis alia re decernenda, ſeruari inuiolabilitèr debet forma, & modus à Sacro Conc.o Triden.o & etiam à noſtri Inſtituti Conſtitutionibus præſcriptus. In primis igitur antequam proponatur aliquid à Superiore, & ad aliquam electionem deueniatur, in quouis Capitulo, ſiuè publico, ſiuè priuato prælegendæ ſunt Conſtitutiones, ſiquæ ſunt de eò, quod debet proponi, & de requiſitis, ac qualitate eligendorum in Ge-

Generali Capitulo antè omnia prælegi debet cap. 6. Concilii Trid. ſeſſion. 25. de Regul. nec non §. §. Decretorum Clem. 8. pro Regularium Reformatione æditorum n. 35. & 36.

2 Quodlibet ſcrutinium, ſeù ballottatio, vt vulgò dicitur, in omnibus, & ſingulis Capitulis noſtræ Congregationis fieri debet per Vota, ſeù ſuffragia ſecreta; quamobrem quilibet vocalis calicem de manu illum deferentis accipere debet, in eumq; manu cooperta ſuum votum immittere, in quo directa, vel indirecta vocum, & ſuffragiorum procuratio, tàm pro ſe, quàm pro alijs omninò cauenda eſt, ſed quiſquis ſecundum propriæ conſcientiæ dictamén probiores, ac magis idoneos ſe electurúm coràm Deo ſibi proponat, & iuret ad præſcriptum dictorum Decretorum.

3 Prætereà quicquid per ſecreta ſuffragia in quouis Capitulo, tàm publico, quàm priuato in quemcùq; finem, & effectum propoſitum fuerit, nullatenus obtineri poterit, niſi vltrà medietatem vocales concurrant. Qui igitur ad dignitatem, aut officium eligendus proponitur, niſi ad ſui fauorem, voces, ſeù ſuffragia, vltrà illorum medietatem habuerit, eam conſequi non poterit.

4 Deniquè ſi plures ad eandem Dignitatem, aut officiũ per Vota Secreta concurrant, & ſint propoſiti, qui ex illis maiorem numerum vocum ad ſui fauorem habuerit, erit ad dictam Dignitatem electus, ſi verò eos parem ſuffragiorum numerum ad ſui fauorem obtinere contigerit, iterum omnes illi ad Vota proponantur, ſi adhuc in pari numero ſuffragiorum, vti prius perſtiterint, qui ex illis in Religione antiquior eſt, eam dignitatem, & officium erit iure (omni ambiguitate remota) aſſecutus, & ad illam iuridicè electus.

Quo

Quo tempore, quouè loco cælebrandum ſit Generale Capitulum. Cap. 44.

1 CApitulum Generale noſtræ Congregationis, ſecundum antiquã eius conſuetidinem, tertio quoquè anno in die Dominicæ tertiæ poſt Paſcha Reſurrectionis Chriſti Domini cælebrari debet, cum tali die eligatur Capituli Vicarius, totumque Definitorium creetur, vt in ſuo loco ſtatuitur.

2 Quod ſi tali die ob aliquod grauiſſimum impedimentum Capitulum cælebrari nõ poſſet, volumus eò die Dominicæ tertiæ iam dictæ Generalem, & Prouinciales ab officijs, ac dignitatibus Generalatus, & Prouincialatus vacare, alioſquè eligi debere loco illorum. Pro quorum electione in tali caſu ſedem Apoſtolicam conſulant, & hi deindè à S. Sede de nouo electi, nempè Generalis cum duobus Prouincialibus ſtatim eligant nouum Procuratorem Generalem, & hi quatuor inſimùl eligere poſteà debent Priores, cæteroſq; officiales totius Congregationis (omnes namque vacare intelliguntur) prout eis ad vniuerſalẽ gubernationem Congregationis expedire videbitur, quos omnes eadem facultate, & authoritate, vti, frui, ac gaudere intendimus, ac ſi eſſent in Generali Capitulo electi. Quod ſi aliquis in tali caſu quauis alia ratione intrà Religionem eſſet electus, electio ipſo facto nulla ſit, & irrita, & electus voce actiua, & paſſiua triennio priuatus exiſtat.

3 Quoad locum verò ſecundum veterem conſuetudinem noſtræ Congregationis, Capitulum Generale ſemel, hoc eſt vno triennio, in Prouincia Marchiæ Taruiſinæ, & alio triennio in Prouincia Marchiæ Anconitanæ fieri debet; locus autem præciſus futuri Capituli, ~~aut ab ipſo Ca-~~

pitulo,

pituli, aut ab ipſo Capitulo antecedenti, aut à Generali vnà tamèn cum Prouinciali eius Prouinciæ, in qua erit cælebrandum deſignabitur. Et quælibet Prouincia per ſe ipſam omnia neceſſaria, omneſq; expenſas pro ſuo futuro Capitulo ſubminiſtrabit, ſicut etiam ad eũdem Generalem ſpectabit deſignare locum pro Capitulo Prouinciali, ſi quando ob aliquam vrgentiſſimam cauſam illud cælebrare occurreret.

Quinam ſe conferre debeant ad Comitia Generalia. Cap. 45.

AD Generale Capitulum vniuerſalitèr loquendo, & ſecũdum legem ordinariam pergere debent, vel ſaltèm poſſunt omnes ij, qui in dicto capitulo ſaltèm actiuam vocem habent, vt ſunt. In primis P. Generalis, Procurator Generalis, vtriuſq; Prouinciæ Prouinciales, Priores omnes, tám locales, quàm Titulares, qui ex Priuilegio Sanctiſſ. D. N. Vrbani Octaui in noſtra Congregatione extant, qui per ſex ſaltèm menſes antè Capituli diem fuerunt tales declarati, dũmodò talis electio non facta fuerit occaſione mortis, aut alicuius delicti, quia tali caſu ij electi ſe ad dictum Capitulum conferre debebunt, etiam ſi per ſex menſes antè Capituli celebrationem electi nõ fuerint, Diſcreti vniuſcuiuſque Conuentus iuridicè electi, & deniquè vtriuſq; Prouinciæ Examinatores, Magiſtri Nouitiorum, PP. Graduati, ac Cancellarij, omnes enim hi in Capitulis vtraque voce gaudent, vt ſuis locis dicitur.

Modus ac forma Diſcretum eligendi præſcribitur. Cap. 46.

1 IN quouis Conuentu noſtræ Congregationis, in quo, quinque ſaltem fratres de familia Commorantur eligi poteſt, ac debet Diſcretus, qui ad Capitulum Generale ire debet, in eoquè actiuam, & paſſiuam vocem habeat. Ad cuius electionem actiua voce Concurrant omnes Vocales, qui reſpectiuè per ſex menſes antè electionem ſunt de familia illius Conuentus, cuius Diſcretus eſt eligendus nempè omnes Profeſſi; dummodò ſint in ſacris cõſtituti: excipimus autem eos qui de preſenti die 13. Iunij 1642. reperiuntur profeſſi, quos vocẽ actiuam habere decernimus, voce verò paſſiua omnes alij de familia vt ſuprà, Priore locali excepto, dummodò annos ſaltem quinque in Congregatione permanſerint, & Sacro Presbiteratus ordine fuerint inſigniti, quod ſi intrà id tempus aliquam fratrũ mutationem in aliquo Conuentu ob aliquam vrgentem, & euidentem neceſſitatem à Superioribus fieri contigerit, poterit is, qui ex Obedientia erit de familia talis Cõuentus de nouo conſtitutus, dummodò ex eius culpa talis mutatio orta non ſit in Diſcreti electione vtraq; voce gaudere.

2 Electio autem Diſcreti fiat antè Capitulum Generale, intrà quindecim dies à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti conputandos; & in die certo Vocalibus cuiuſque Conuentus per Priorem intimando; Prior autem cuius culpa intrà dictum tempus electio Diſcreti facta non fuerit, vocis actiuæ, ac paſſiuæ priuationem per tres annos incurret, & P. P.[is] Viſitatores, ſeù eorum Vicarij Diſcreti electionem fieri faciant, etiam dicto tempore elapſo. Si autem aliquem Diſcretum mori contigerit, poſſit familia illius Conuentus iterum capitularitèr cõgregata alium Diſcretum quouis tempore eligere, ijſdem tamen conditionibus.

6 Con-

3 Congregati igitùr omnes Vocales alicuius Conuentus capitularitèr pro Diſcreti electione, Prior localis illius Conuentus, lecta præſenti Conſtitutione proponát ſingulos, à Vicario incipiendo; qui votorum ſeù ſuffragiorum, vltrà medietatem maiorem numerum obtinuerit erit illius conuentus Diſcretus.

4 Si in Diſcreto eligendo, vocales adeò inter ſe diſcrepent, vt nulla ab ipſis facta electio ſit valida, monaſterium illud ſinè Diſcreto exiſtat.

5 Si in Diſcreti electione fraus committeretur, ea cognita, delinquentibus grauis pæna eſſet imponenda, & Diſcreto ità electo, vt ſeditioſo, ad Capitulum non pateat ingreſſus, ſed vel à P. Generali ſtatim expellatur, ~~vel certè à PP. Correctoribus~~, ſi non niſi ab ipſis in fidei recognitione fraus fuerit detecta.

6 Diſcreto cuilibet Canonicè, & iuridicè electo faciant Vo cales, qui eum elegerunt, fidem de Canonica electione manu propria ſubſcriptam, & Sigillo proprij Conuentus obſignatam, quam ſecum ferre debet, vt in Generali Capitulo ~~PP. Correctoribus~~ eam oſtendat.

7 Deniquè munus, & officium Diſcreti erit deferre ad Capitulum Generale Inuentarium omnium bonorum ſui Conuentus, eiqué ſtatum dicti Conuentus, & omnes fratrum neceſſitates aperiré.

Abrogatum

De Oficio PP. Correctorum in Capitulo Generali. Cap. 47.

1 CVm omnes Vocales Capituli Generalis, ad locũ, in quo illud erit cælebrandum peruenerint, die Iouis, aut Veneris antè tertiam Dominicam poſt Paſcha P. Generalis, Prouinciales, ~~& Corectores~~ in præcedenti Capitulo Generali Electi in loco capitulari conueniant, ad

eorum munera exercenda; ipſis enim curæ erit perſpicere attentèq; conſiderare omnes, & ſingulas ſummas, ſeù folia rationum accepti, & expenſi, ſeù computorum vniuſcuiuſq; Conuentus, Inuentaria eorundem, fides de Diſcretorum electione, & ſi quæ ſunt alia huius generis, & prætereà à Capitulo expellere, qui vel canonicè, non fuerunt electi, vel alia de cauſa expellendi ſunt. Quod ſi contingat peragi debere aliquid contrà aliquem ex Patribus correctoribus, vel illius computa recognoſci, vel quicquid aliud contrà ipſum pertractari neceſſè ſit, tunc is, de cuius intereſſe agendum erit recedere tenebitur à loco capitulari, nec in ipſius negocia votum afferat. Idem ſeruetur ſi de intereſſe Diſinitorum tractari contingat. Prætereà ad hos quoq; ſpectabit punire eos, qui in pœnas noſtrarum Conſtitutionum inciderunt, omneſq; errores cuiuſcunque corrigere, quicquid enim ab his decretum fuerit, inuiolabilitèr obſeruari intendimus; Nec PP. Definitores vlla ratione ipſorum Decretis derogare poſſe. Abſolutis, & expeditis deindè Cauſis ad PP.^{s} Correctores ſpectantibus, ad alias electiones Capituli deueniendum erit. Volumus autem, vt PP.^{s} Correctores, durante Capitulo poſt Definitores omnes alios præcedant.

De electione Vicarij Generalis Capituli, & PP. Definitorum, eorumq; officijs.

Cap. 48.

1 DIE Dominicæ tertiæ poſt Paſcha Reſurrectionis pro noſtri Capituli cælebratione aſſignato, hora condecenti Cantari debet Miſſa ſolemnis de Spiritu Sancto, cum Gloria, & Credo, in qua ſecunda Oratio erit de Sancta Maria, tertia de Sancto Hieronymo Patre noſtro,

Cele-

Celebrans erit Pater Generalis, Diaconus P. Prouincialis Prouinciæ, in qua cælebratur Capitulum. Subdiaconus alter Prouincialis, vel alij ab his deputati ſi fortè hi eſſent legitimè impediti; Coeteri verò Vocales eadem die, vel in eadem miſſa ſolemni, vel in priuatis Sanctiſs. Euchariſtiæ Sacramento reficiantur.

2 Hora deindè à P. Generali aſſignata, omnes Vocales ad ſonum Campanulæ ad Eccleſiam conueniant, vbi omnibus genuflexis, P. Generalis, ſimul cum Prouincialibus intonet cum cantu Himnum. Veni Creator ſpiritus, alijs proſequentibus. Mentes tuornm viſita, &c. & abſoluto primo verſu, ſeù quaternario Conſurgant, & proceſſionalitèr cantantes præcedente Cruce cum duobus Accolitis, bini pergant ad locum Capituli, quò cum peruenerint, abſoluto Himno, P. Generalis cantabit verſiculum: Emitte Spiritum tuum, &c. ℟. Et renouabis, &c. deindè Orationem de Spiritu Sancto, quo peracto vnuſquiſque ad proprium locum ordinatè ſe conferat, ibiquè aſſideat, & Statim legantur publicè à Cancellarijs, quæ à PP. Correctoribus determinata fuerunt.

3 His expletis illicò deueniatur ad electionem Vicarij Capituli, Ad cuius electionem actiuā voce omnes Vocales Concurrunt, paſſiua verò omnes ij (Generali tamèn excepto) qui Sacerdotes sunt, & annos viginti completos, ac minimè interruptos in Congregatione Perſtiterint. Proponat igitur P. Generalis pro huiuſmodi electione incipiēdo à Prouinciali Prouinciæ vbi ſit Capitulum, gradatim, & ſucceſiuè omnes alios, dummodò idonei ſint, & qui ad ſui fauorem plura ſuffragia obtinuerit, erit Vicarius Capituli, cui ſtatim Generalis ſuum locum concedet; in eoque eum ſedere faciat. Et ſtatim in illius manibus omnes, & ſinguli antè illum genuflexi. In primis verò ipſe Generalis, tùm Prouinciales, Procurator Generalis.

ralis cæterique Priores tàm Locales, quam Titulares, Examinatores, Cancellarij omneſq; alij ſuas Dignitates, & Officia cum ſigillis renunciabunt, per quẽ actum renunciationis quælibet Dignitas, & Officium in Congregatione vacare intelligatur, tametſi, qui eis funguntur, Capitulo non interſint. Per hanc tamèn renunciationẽ non cenſeatur ablata facultas dandi Votum in præſenti Capitulo.

4 Expleto renũtiationis actu P.r Vicarius Capituli procedat ad electionem quatuor Patrum Definitorũ, & primus omnium proponatur, qui Generalatus Dignitatem renunciauit, tùm qui Prouinciales extiterunt, & Correctores, tùm deniquè Alij, & qui adſui fauorẽ maiorem numerum ſuffragiorum habuerint, erunt PP.es Definitores, ad quam Electionem actiua voce cõcurrere debent omnes vocales, paſſiua omnes ij (Vicario tamèn Capituli excepto) qui cum Sacerdotes ſint annos viginti completos in Religione extiterunt.

5 Hi quinq; Patres, hoc eſt Vicarius Generalis, & quatuor Prædicti, Difinitores totius Capituli nuncupentur & ſint: ad hos enim ſpectat cauſas audire, & auditas expedire, & eos, qui in adminiſtrandis eorum officijs, ac Dignitatibus, quæcunq; ſint, etiam Generalatus aberrarunt, corrigere, ac punire, cauſas determinando, ſola veritate inſpecta.

6 Debent etiam creare omnes Officiales totius Congregationis, vt Procuratorem Generalem, Priores [redacted] locales [redacted], Examinatores, Cancellarios, Nouitiorum Magiſtros, Gubernatores, Vicarios, atquè alios ſuperiores, quouis nomine nuncupatos, ſeruatò tamèn tempore vacationis à Conſtitutionibus præfinitò vt ſuprà cap. 41. debent quoquè pro quolibet Conuentu familias conſtituere. Nulliq; prorſus reclamare liceat, quod non fuerit ab ijs in Dignitate aliqua, ſeù officio conſtitutus, vo-

lumus

lumus enim Capitulum Generale; eiuſq; Definitorium eſſe in ſuis Definitionibus, Electionibus, ac Decretis, omninò liberum.

7 Deniquè ad hos quoquè ſpectabit ordinare, ac decernere quicquid pro bono Congregationis regimine eſſe, ordinandum, ac decernendum cenſuerint, & quicquid ad Generale Capitulum ſpectat. Nihil tamèn ad totam Congregationem pertinens (ſi graue, & maximi mòmenti ſit) innouare pòterunt, niſi prius toti Capitulo, id proponant, & maior Capituli pars per ſecreta ſuffragia conſenſum præſtiterit (vt habetur cap. 42.

8 Officium PP. Definitorum vſquè ad finem Capituli perdurabit, etiam facta creatione noui Generalis, & Prouincialium, à quibus tunc nihil poterit immutari, quod à Definitoribus ſancitum ſit.

9 Durante Capitulo vnoquoq; die, etiàm feſtiuo, cantari debet Miſſa de Spiritu Sancto, & etiam Alia de Requiē pro Defunctis, ſi non adſit feſtum, Recitentur quoquè litaniæ ſecundum noſtram conſuetudinem.

De Electione Patris Generalis in Capitulo. Cap. 49.

1 STatim atquè PP. Definitores elegerint omnes Priores, omneſq; Officiales cū eorū familijs, fecerintq; Decreta, & Ordinationes, quæ pro bono regimine Religionis expedire exiſtimauerint, ac deniquè cūcta perfecerint, & compleuerint, quæ ad ipſorum munus pertinent. P. Vicarius Capituli cū alijs Definitoribus cōgregatis omnibus vocalibus ad ſonum Campanulæ in loco Capitulari, & lecta præſenti Conſtitutione, procedat ad electionem Generalis, pro cuius electione primò proponantur ab eodē Vicario gradatim Definitores, & ſucceſſiuè cæteri PP.

quibus

quibus inſint requiſitæ cõditiones illius tamèn Prouinciæ, ad quam de more ſpectat Generalatus, & qui vltrà medietatem maiorem numerum vocum ad ſui fauorem habuerit, erit P. Generalis per Triennium iuxtà noſtræ Congregationis Priuilegia, ac Conſuetudinem.

2 Ad Generalis electionem actiua voce concurrere debent omnes vocales vtriuſq; Prouinciæ, paſſiua, ſolùm qui annos 25. circitèr in Congregatione permanſerint, vt habetur cap. 36.

3 Porrò Generalis ſtatim electus, fidei profeſſione in manibus Vicarij Capituli coràm omnibus emiſſa, ad locũ P. Vicarij ſe cónferat, ibiq; aſſideat, tùm Vicarius ipſe tradendo illi ſigilla generalatus, ei Obedientiam præſtet, manus ipſius deoſculando, & ſic faciant cæteri omnes.

De Prouincialium electione in Generali Capitulo. Cap. 10.

1 GEnerali electo, eiq; obedientia præſtita, eádem ſeſſione procedatur ſtatim ad Prouincialium electionem, quàm tamèn ipſe Generalis (habitò prius breuiſſimo ſermone ad Patres) ipſi Capitulo proponat, quæ fieri debet hoc ordine.

2 Quælibet Prouincia per ſe ipſam, & ſeparatìm, vnà tamèn cum nouo Generali tres eligat Patres per ſecreta ſuffragia ad prouincialatum idoneos proponendo, primo loco Patres Definitorij, tùm gradatìm, & ſucceſſiuè alios, qui ad ſui fauorem maiorem numerum ſuffragiorum obtinuerint, erunt tres ad Prouincialatum electi pro Prouincia.

3 Deindè hi ſeparatim electi à ſua Prouincia toti Capitulo ab eodem Generali proponantur, hoc eſt, primo tres electi ab ea Prouincia, vbi ſit Capitulum, & qui ex illis plura ſuffragia vltrà medietatem ad ſui fauorem habuerit erit

Pro-

Prouincialis illius Prouinciæ, tùm proponantur ſimilitèr toti Capitulo alij tres electi pro alia Prouincia, & eádem ratione, qui plura ſuffragia fuerit aſſecutus, erit Prouincialis alterius Prouinciæ. Qui Prouinciales triennio in Prouincialatu permanere debent, vt de Generali diximus.

De electione P*atrum Correctorum*.

Cap. 51.

Abrogatum

1 PEracta huiuſmodi electione PP. Generalis, & Prouincialium, deueniatur ad electionem Duorum Correctorum pro ſequenti Capitulo Generali, quæ quidèm non niſi infraſcripto modo fieri poterit. Generalis proponat toti Capitulo pro Correctore illius Prouinciæ, vbi cœlebratur Capitulum (duo enim eliguntur Correctores, vnus ſcilicèt pro vnaquaquè Prouincia) alterum ex PP. initium faciens à ſenioribus, & deindè ad alios proſequendo, qui plura ſuffragia, vltrà medietatem obtinuerit, ſit illius Prouinciæ Pater Corrector, & ſic deindè de alia.

2 Ad hanc autẽ electionem P.P. Correctorum voce actiua concurrere debent omnes vocales totius Capituli, paſſiua verò (Generali, & Prouincialibus exceptis) ſimilitèr omnes, eligantur autèm ad hoc officium viri Diſcreti, Prudentes, & timoratæ Conſcientiæ; qui per ſexennium poſt Profeſionem in Religionem ſteterint.

3 Quod ſi contingat, iſtos ſic electos Correctores, ſeũ alterum eorũ nequire ad ſubſequens Capitulum pergere, tunc Generalem, & ambos Prouinciales, poſſe alium, ſeù alios in defectum ipſius, ſeù ipſorum ſubſtituere.

Qua ratione Capitulum publicandum ſit; ac dimittendum Cap. 52.

1 HIs expletis immediatè in eádem ſeſſione, aut certè in alia (iterũ Cõgregato Capitulo) prout PP. Definitoribus videbitur, primo loco legatur plubicè à Cãcellarijs vtriuſquè Prouinciæ quicquid decretum, & determinatum fuerit à PP. Definitoribus, & inſupèr etiam omnes electiones, & creationes omnium Officialium ab ijſdem factæ, cæterorumq; Fratrum mutationes; nequè ab eis appellatio, reclamatio, ſeù recurſus admittatur, niſi ad effectum deuolutiuum tantùm, non autem ſuſpenſiuum, ſed vnuſquiſq; parere promptum, & paratum ſe oſtendat, vt verè Religioſum decet, qui autèm oppoſitum attentauerit, ipſo facto à PP. Definitoribus voce actiua, & paſſiua per triennium priuetur, alijſquè etiam pænis grauioribus ipſorum arbitrio inflictis.

2 At verò, ſi quis Officium ſibi deſtinatum modeſtè recuſaret, Definitores prouideant, proùt expedire cognouerint.

5 Poſtremò his ità diſpoſitis nouus Generalis intonabit Te Deum &c. quem proſequendo omnes bini proceſſionalitèr pergant ad Eccleſiam, vbi cum aliquantulum orauerint pro gratiarum actione, P. Generalis omnes benedicendo dimittat, & illicò omnes, & ſinguli ad ſua Monaſteria, & loca properabunt.

Nulli

Nulli ex noſtris, quæ in Congregatione, aut Capitulis pertractantur, externis referre liceat.
Cap. 53.

1 EA quæ in noſtra Congregatione, præſertìm verò in Capitulis Generalibus,aut particularibus vniuſcuiuſq; Conuentus, pro eiuſdem Congregationis beneficio ſecretò tractantur, ac definiuntur, nullus audeat externis, aut alijs etiam ex noſtris, qui huiuſmodi Capitulis præſentes non fuerint, referre, ac manifeſtare, ſub pæna ab ipſis Capitulis, aut Superioribus, ac etiam Prioribus pro qualitate delicti tranſgreſſori imponenda;& ſi pluries quis in hunc errorem, in rebus præſertìm grauibus incidiſſe conuincatur, in pænam expulſionis ab ijſdem Capitulis, & priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, meritò incurret Superiorum arbitrio.

2 Sub eádem pæna, & etiam Superiorum arbitrio grauiore diſtrictè præcipitur, nequis Fratrum, præſertìm verò Superiorum occultos defectus, ſeù errores cum famæ eorundem, & ipſius Congregationis detrimento, niſi fortè neceſſitate coactus, dètegere, ac publicare audeat.

Preſcribitur modus eligendi Generalem, & Prouinciales extrà Capitulum. Cap. 54.

1 SI cõtingat Generalatus Dignitatem extrà Capituli tempus, aut per mortem Generalis, aut alia ex cauſa vacare, decernimus illius Prouinciæ Prouincialem, cuius Generalis erat,ipſo factò aſquè vlla alia declaratione, vigore tantummodò præſentis Conſtitutionis, ſuccedere Vicarium Generalem loco Prædeceſſoris Generalis, cum

eadem prorſus auctoritate.

2 Diſtrictè autem prædicto Vicario Generali præcipimus, vt ſtatim habita vt ſupra notitia, nulla interpoſita mora, Vocales moneat per literas citatorias, illis aſſignando locum, ac diem electionis facien: qui ità debent conuenire, vt infrà menſem electio ſequatur.

3 Electores autem noui Generalis, ſi ipſe eligen: erit de Prouincia Anconitana, erunt infraſcripti, videlicet ipſe Vicarius Generalis, Priores S. Honuphrij de Vrbe, S. Bartholomei Piſauri, Santiſſ. Trinitatis montis belli, & S. Hieronymi Arimini, item Prouincialis Prouinciæ Taruiſinæ, Priores S. Sebaſtiani Venetiarum, Magdalenarum Patauij, & S. Mariæ à Roſa Ferrariæ. Si verò Generalis eligendus erit de Taruiſina Prouincia, Electores erunt Vicarius Generalis, Priores S. Sebaſtiani Venetiarum, Magdalenarum Patauij, S. Mariæ à Roſa Ferrariæ, & Magdalenæ Taruiſij: item Prouincialis Prouinciæ Anconitanæ Priores S. Honuphrij de Vrbe, S. Bartholomei Piſauri, & Sanctimæ Trinitatis Montis belli. Quod ſi Vicarius Generalis, aut Prouincialis ſit Prior alicuius ex dictis Conuentibus, tunc ad huiuſmodi electionem intererit Prior S. Blaſij Fani, ſi in Prouincia Anconitana, ſi verò id accidat in Prouincia Taruiſina, in ipſius locum Priorem Victoriæ Veronæ ſubrogatum volumus.

4 At ſi quoquo modo infrà triennium Capituli Generalis occurrat Prouincialis Dignitatem vacare; volumus ac declaramus Prouĩcialis electores eſſe ſex Priores illius Prouinciæ, cuius Prouincialis eſt eligen: vnà cum ipſo Generali: hoc eſt in Prouincia Anconitana Priores S. Honuphrij de Vrbe, Sanctimæ Trinitatis Montis belli, S. Bartholomei Piſauri, ~~S. Hieronymi Arimini~~, S. Hieronymi Vrbini, & S. Mariæ Gratiarum Neapolis. In Prouincia verò Taruiſina Priores S. Sebaſtiani Venetiarum, Magdalenarum

Pa-

Patauij, Magdalenæ Taruiſij, S. Mariæ de Roſa Ferrariæ, S. Mariæ Hiſpidæ, & S. Mariæ Magdalenæ Vicentiæ. Hi enim omnes vnà cum Generali reſpectiuè in ſua Prouincia per Vota Secreta nouum Prouincialem, ſiuè præſentem, ſiuè abſentem eligere debent, ſeruatis tamen forma, & conditionibus alibi expræſſis; quæ quidem electio fiat loco, & tempore, quibus ſuprà de Generali.

5 Si verò vacet aliquis ex dictis Prioratibus ob mortem Generalis, aut Prouincialis, tunc illius Prioratus electio fiat à Generali, & reſpectiue à Prouinciali vnà cum duobus Prioribus Electoribus, qui in Religione antiquiores erunt, quod ſi Generalis ipſe, vel Prouincialis reſpectiuè fuerit legitimè impeditus, eius loco cenſeatur ſubrogatus vnà cum alijs duobus Prioribus ſuperiùs expræſſis, alius Prior ex antiquioribus illius Prouinciæ.

6 Qui modus nouum Prouincialem in vnaquaquè Prouincia eligendi, ſeruari etiam debet, quandocumq; extrà Capitulum Generale Prouincialis electionem fieri ex quauis cauſa contigerit, ſempèr enim vnà cum prædictis Prioribus Electoribus, Generalis, ſeù Vicarius Generalis ad Prouincialis electionem per ſe, & non per alium concurrere debet.

7 Si verò aliquis ex prædictis Prioribus electoribus ob aliquod impedimentum dictæ electioni interuenire non poſſet, decernimus in tali caſu, eum poſſe alium loco ipſius ſubſtituere.

8 Deniquè ſi Prouincialis extrà Capitulum Generale electus per vnam tantùm vicem Prouinciam viſitauerit, Volumus, & intendimus talem electionem non eſſe, aut fore illi impedimento, quo minus in dicto Capitulo non poſſit eligi in Prouincialem pro futuro triennio; ſecus verò ſi per duas vices Prouinciam viſitauerit ad præſcriptum Conſtitutionis; tunc enim ſequenti Capitulo ad Prouin-

cia-

cialatus Dignitatem pro futuro triennio concurrere ne-quaquàm poterit.

Traditur modus eligendi Priores, cæteroſq; Officiales, ac etiam Procuratorem Generalem extrà Capitulum. Cap. 55.

1 SI aliquis Prior, ~~ſiuè~~ localis, ~~ſiuè Titularis~~, vel quilibet alius Superior, & Officialis noſtræ Congregationis, vt Vicarius, Examinator, Cancellarius, & quiuis alius cuiuſcunq; gradus, & conditionis ſit, & quouis nomine nuncupatus, vel cauſa mortis, vel quia à Superioribus aliis ſit iure priuatus, fuerit extrà Capitulum Generale eligendus, ac de nouo creandus, volumus talem electionem fieri poſſe à PP. Viſitatoribus. Verùm ſi talem electionem Prioris infrà ſex menſes à die quo Capitulum Generale cælebrari debet, fieri contingat, electus vocem non habeat in eò, niſi eius electio facta fuerit per deceſſum anterioris. Si verò ex quauis cauſa eſſet eligendus, ac de nouo creandus extrà Capitulum Procurator Generalis noſtri ordinis, creatio noui Procuratoris fiat à P. Generali cum Prouincialibus tamèn vtriuſq; Prouinciæ, qui etiam mandatum Procuræ iuxtà ſolitum ei conferant, & qui ab his fuerit electus, erit Procurator Generalis totius Ordinis vſquè ad Generale Capitulum.

De modo Viſitandi Monaſteria. Cap. 56.

1 VT omnes noſtri fratres, ſiuè Superiores in Congregatione exiſtant, ſiuè ſubditi, pro viribus ſuo muneri ſatisfacere ſtudeant, illi, ſuorum Monaſteriorum

curæ,

curæ, & regimini incumbendo, ac commiſſum ſibi Gregem omni charitate, & vigilantia paſcendo; hi verò ſuorum Superiorum iuſſa exequendo, eiſquè obtemperando. Ordinamus, atquè mandamus Generalem cum Prouincialibus, hoc eſt, cum vnoquoquè in ſua Prouincia debere Ter in vno triennio totam Congregationem, eiuſquè Monaſteria perſonalitèr viſitare, vel ſaltèm per alium ſi ſit impeditus.

2 In actu Viſitationis diligentèr inſpiciant Patres Viſitatores qualitèr res cuiuſquè Eccleſiæ, & Monaſterij noſtræ Congregationis ſe habeant, Prioris, ſiuè Superioris regimen animaduertant; dequè cuiuſquè fratris vita, ac moribus ſe certiores fieri curent; Scandala, ſi quæ ſint, deuitent; concilient diſſentiones; Pacem, Obedientiam, Charitatem, aliaſquè virtutes pro viribus aſtruant; & cuiquè rei opportunum remedium adhibere ſũmoperè ſtudeant; vt vbiquè Dei Cultus, ac Religionis beneficium augeatur, In quouis Conuentu tamdiù commorentur, quamdiù neceſſarium eſſe cognouerint, ibiquè diutiùs, vbi magis erit opus; Si aliquis ex Viſitatoribus ſit Prior, eius loco Monaſterium ipſius ab alio Priore viciniore viſitabitur.

3 Viſitationis exordium ſumant à Templo, videantq; in primis àn rectè cuſtodiatur Sanctiſs. Euchariſtiæ Sacramentum; mòx viſitent Sacrum infirmorum Oleum, ac Sanctorum Reliquias, ex quibus tamèn nihil prorſus auferri debent ſub pena priuationis officij, & vocis actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, prætereà Altaria, & vniuerſa, quæ tàm in Eccleſia, quàm in Sacriſtia ad diuinum cultum pertinent; Curentquè vt nihil eorum, quæ neceſſaria ſunt, deſit, ac præſertim diligentèr attendant, ſi adimpleantur legata, & Miſſarum onera, quæ in Tabella Sacriſtiæ deſcripta ſunt.

4 Poſteà ad viſitandam Domum, & Monaſterium ſe

con-

conferant,curentquè ædificia Conſeruari,& etiam inſtaurari,ſi opus erit; diligentèr inſpiciant totam habitationem, officinas, totamquè ſupellectilem illius, nec neceſſaria deeſſe, aut ſuperflua expendi permittant, Omniumquè mobilium Conuentus, & Eccleſiæ Inuentarium recognoſcant.

5 Viſitent quoquè bona ſtabilia Monaſterij ſinè magno incommodo viſitari poſſunt, & videant qua Cultura ægeant, quiduè in illis preſtandum ſit, vt Conſeruentur,ac augeantur.

6 Deindè accedant ad viſitationem perſonarum, vocentquè ſingillatìm omnes eo ordine, qui magis eis expedire videbitur; ab omnibus petant quomodo ſeruentur Regulæ, & Conſtitutiones præſertìm, quæ ad Chorum, & Eccleſiam pertinent, & ad regularem obſeruantiam; qua ratione adminiſtrentur bona Monaſterij; quomodo tractentur ſubditi à Superiore, ſi quæ ſint ſcandala, quibus prouidere neceſſè ſit, & ſimilia; vltimo loco viſitent Superiorem Conuentus, à quo, & Subditorum, & ipſius perſonæ Circà ea, quæ ad eius officium pertinent, rationem exigant; Omnes autèm ad veritatem ſincerè dicendam, ne, ſi taceant, ipſis imputetur, ſi morbi latentes curari nequeant.

7 Poſtremò diligentèr videant computa,rationeſq; accepti,& expenſi à Priore,ſeù Superiore loci in ſuo libro præſcripta, & adnotata, & etiam computa præcedentia cuiuſquè Conuentus ab vltima Viſitatione ſuorum Prædeceſſorum, & ſi recta fuiſſe cognouerint, manu propria ſubſcribant, ſicut etiam folium, in quo eorundem computorum ſumma continetur.

Poſſe

Poſſe Generalem, ac Prouinciales alijs ſuas vices demandare. Cap. 17.

1 TAm Generalis, quàm Prouinciales non ſolum ad actum viſitandi Congregationem, ſed etiam ad aliud quodcunquè, quod ab eorum auctoritate dependeat, peragendum, non tamèn in caſu electionis, ſuas vices alijs Patribus demandare, ſeù committere poterunt. Vndè Generalis, in ſua Prouincia, ac Monaſterio reſidens, poterit vni, vel pluribus, præſertim alterius Prouinciæ ob maiorem Fratrum commoditatem, & bonum Congregationis regimen ſuas vices, ſuamquè auctoritatem pro ſuo beneplacito tribuere.

2 Patres autem, quibus Viſitatores ſuas vices demandare poterunt, debent ſaltèm eſſe Priores, aut Patres graduati, multoquè magis committi poterit Procuratori Generali ſeruata tamèn Conſtitutione 41.

Quis Ordo inter fratres, ac Superiores noſtræ Congregationis conſtituendus ſit. Cap. 58.

1 INter noſtros Fratres hic ordo, Præcedentiæ conſtituendus videtur. Primò vniuerſalitèr, ſi cætera paria ſint, ſempèr, qui in Religione Antiquior eſt, iuniorem in eadem præcedat.

2 Si Gradus, ſeù Ordines inſpiciamus, is erit Ordo ſeruandus, vt ſempèr Profeſſi Nouitios præcedant, & ſicut hi, ſi ad chorum addicti ſint, Nouitijs Laicis præferri debent, ſic & illi, ſi Clerici exiſtant, profeſſis Laicis præferendi ſunt; eademquè ratione Sacris Ordinibus inſigniti

ad tales Ordines non promotos præcedant, & licèt inter hos nullus ordo ſeruetur, intèr illos tamèn jure ſubdiaconus Diacono, & vtriquè Sacerdoti locum cedant.

3 At verò ſi Superioritatis habeatur ratio vniuerſalitèr decerni poteſt, vt is, qui in aliqua Dignitate conſtitutus ſit, præcedat eos, qui nulla Dignitate actù fruuntur, ſimplicesſquè Sacerdotes exiſtunt.

4 Porrò ſi Superiores intèr ſe conferantur, poſt P. Generalem iure Prouincialis in actu ſaltèm Viſitationis, nulli ſecundus eſſe debet; PP.es enim Viſitatores in Congregatione noſtra primum locum obtinent; Procurator Generalis poſt Prouinciales omnibus alijs præferendus eſt, exceptis PP.bus Graduatis, ſi ipſi cæteris paribus præferendi ſint.

5 Inter Priores Actuales, ſiuè Titulares, ſecundum ſe conſideratos præcedant, qui primò profeſſionem emiſerint, tametſi locali Priori in proprio Conuentu quilibet alius, etiam Procurator Generalis, cèdere debet. Et multò magis Prior titularis, qui de eius familia ſit.

6 Vicario in proprio Conuentu, qui poſt Priorem præeſſe ſolet, cedant cuncti reliqui Fratres. Immò, & ipſi Priores titulares, ſi de eius familia ſint.

7 Deniquè inter PP.es Graduatos ijs, qui Generales extiterùnt primus locus erit, tùm qui fuerùnt Prouinciales ſequi debent. At nequè intèr eos, qui Generales extiterùnt, nec intèr reliquos alius ordo, quam Religionis ſeruetur; Si verò hi cum alijs conferantur, cuncti cæteros Fratres, qui Priores, aut Superiores non exiſtunt, antecellere debent, at verò, qui Generalatus Dignitate functi ſunt, omnes etiam Priores (locali excepto) præcedènt.

8 Poſtremò Vicarius Generalis in ea Parte, ſeù Prouincia, in qua vices Generalis gerit (ſi Patres Viſitatores excipias) nulli erit ſecundus. hæc de præcedentia dicta ſint, ſolùm-

nè

nè intèr fratres vlla inordinatio, aut confuſio oriatur. Cæterùm admonentur cuncti, vt in omnibus Chriſtianam, ac Religioſam humilitatem colant, meminerintquè quod à Chriſto Domino ſuis diſcipulis dictum fuit, Qui maior eſt in vobis fiat ſicut minor.

De Nouitiorum receptione.
Cap. 59.

1 QVI petit ingredi noſtram Religionem, antequàm recipiatur ab ijs, ad quos ſpectat, diligentèr interrogetur. Primum, an omninò decreuerit Mundo renunciare; à quo tempore deliberauit ingredi noſtram Religionem; quibus de cauſis hoc deſiderium ei in mentem venerit; quid eum impulerit ad hoc potiùs inſtitutum amplectendum; quàm aliud; nùm deliberatè ſtatuerit in Religione, cuius habitum ſuſcepturus eſt, viuère, & mori ſub ſuorum Superiorum Obedientia, & ſimilia, vt nimirùm vniuſcuiuſquè vocationis finis, & ſpiritus innoteſcàt, & ſi ex ſola leuitate, aut humano aliquo affectu duci dignoſcatur, audiendus non erit.

2 Tùm perquiràtur, àn ære alieno grauatus exiſtat; aut aliqua alia obligatiòne; nùm aliquo occulto, aut manifeſto morbo laboret, aut defectum in aliquà ſui Corporis parte patiatur; diligentèrq; eius vita antè acta, ac mores examinèntur.

3 Interrogètur de Patria, Parentibus, eorumquè conditiòne, àn pauperem vitam gèrunt, proptereaquè, vel alia de cauſa eius opera indigeant; àn ſit ex legitimo matrimònio, & à progenitoribus honeſtis, ac bonæ famæ. Inquiràt diligentèr Superior de eius ætate, & ſi non fuerit in 14. ætatis anno conſtitutus, nulla ratione ad habitum recipiàtur; In literis verò ſit ſaltèm ità eruditus, vt ex ijs qui-

 bus

bus prædictus eſt, judicij, ingenijq; ſpecimen facilè coniicere liceat, ac proindè ad eas addiſcendas indubiam habilitatem, certamquè diſpoſitionem præſeferat; Ipſi autèm Conuerſi, ſeù laici ad habitum non recipiantur antè vigeſimum ſuæ ætatis annum, & niſi ſaltèm præcipua doctrinæ Chriſtianæ capità nouerint.

4 Debet prætereà de noſtri ordinis inſtituto ſummatìm Commoneri, & de omnibus difficultatibus, rebuſquè difficilioribus, quæ ex noſtris Conſtitutionibus, ſeruari debent certior fieri, & tandèm repertus idoneus, & à Superioribus admiſſus, proponi debet Capitulo locali ad Vota ſecreta illius Conuentus, vbi eſt habitum ſuſceptùrus, à quo acceptus, & ad Nouitiatus locum introductus, primùm ſuorum Peccatorum totiùs ante actæ vitæ veniam per Generalem Confeſſionem à Domino impetrare debet, tùm noſtræ Religionis habitum à Superiore.

5 Idem ferè ſeruari debet Circà eos, qui in noſtra Congregatiòne in numero Laicòrum, ſeù Conuerſòrum adſcribi voluerint.

6 Poſtremò Nouitios ad habitum recipere debent, aut Generale Capitulum, aut Patres Viſitatores, aut ſolus Generalis, eiuſque Viceſgerens, aut Prouincialis in ſua Prouincia, ſed illi veſtiri non pòterunt niſi in Conuentibus deſignatis, vel deſignandis, ſeruata in reliquis forma Conſtitutionum fel. rec. Sixti V. Clemen. 8. Pauli V. & Santiſſ. D. N. ſupèr receptione, & educatione Nouitiorum.

De Nouitiorum educatione, & de eorum Magiſtro. Cap. 6o.

1 Circà Nouitiorum educationem non eſt, quod multum laboremus; Satis enim, ſuperquè erit dixiſſe, vt in hac re noſtræ Congregationis Superiores obſeruari

ſeruari curent Decreta Apoſtolica, & præſertìm Inſtitutiones Clemen. 8. æditas 19. Martij 1603. & à Sanctiſs. D. N. confirmatas. In his enim fuſiſſimè, & Sanctiſſimè recenſentur, quæ ad exactam Nouitiorum æducationem faciunt.

2 Nouitius ergo ad noſtrum habitũ receptus, ſtatìm ſub Nouitiorum Magiſtri cura in nouitiatu collocetur, donèc ſolemnem Profeſſionem emiſerit. Nouitios cum profeſſis, alijſuè fratribus tractare, aut alloqui non permittatur, niſi fortè neceſſitas vrgeret, aut preſente Magiſtro, vel Superiori locali.

3 Nouitiorum Magiſter, qui non niſi ſecundum prædicta decreta eſt eligendus, rem magni momenti ſibi eſſe commiſſam, intelligat, etenìm ex prima Nouitiorum Inſtitutione, non modò eorundem profectus, verùm etiam, & integer Religionis ſtatus, ac perfectio magna ex parte dependet. Vitæ integritate, prudentia, ac diſcretione, ità ſe gerat, & omnibus ità ſe præſtet amabilem, vt omnes confidentèr ad ipſum confugiant, ab eoq; auxilium, ac ſolatium in omnibus in Domino ſperent.

4 Doceat Nouitios breuitèr Doctrinam Chriſtianam, modum itèm orandi, meditandi, fructuosè confitendi, Sacro decentèr miniſtrandi, Diuinum Officium, Beatæquè Virginis recitandi, pios, ac ſpirituales libros perlegendi, eoſquè crebrò admoneat, vt ſempèr in omnibus Deum quærant, omneſquè actus, in quibus ſe exercent, ad ipſius gloriam dirigant; Curet prætereà, vt Nouitij in omnibus locis, præſertìm verò in Eccleſia, Choro, ac Refectorio Religioſam modeſtiam præſeferant. Deniquè det operam, vt in Noſtris Conſtitutionibus ità inſtructi ſint, vt vniuerſa, quæ in illis præcipiuntur, ad eoſquè ſpectant, poſſint integrè obſeruare.

5 Elapſo probationis Anno ſtatìm, atquè Nouitius ſi Clericus

ricus 16. ſi verò Laicus vigeſimum primum ſuæ ætatis annum compleuerit, Iterùm Capitulo locali proponatur, & approbatus ad profeſſionem admittatur.

De Profesſis in profeſſorio degentibus, ac de eorum Magiſtro. Cap. 61.

1 NOuitij ſtatìm, atquè Profeſſionem emiſerint, & in Profeſſorum numerum recepti fuerint, debent iuxtà Decreta Apoſtolica à Nouitiatu ad profeſſorium tráſferri, vt nimirùm in regularis Diſciplinæ obſeruantia meliùs confirmentur, niſi fortè diutiùs in Nouitiatu aliquem de nouo profeſſum detineri, locali Superiori magis expedire videretur.

2 Qui in Profeſſorio degunt ſub Magiſtri Obedientia, ac diſciplina eſſe debent, eruntquè ab ijs, eorumquè Magiſtro, quo ad regularem Diſciplinam cuncta ferè ſeruanda, quæ præcedenti capite de Nouitijs, ac de eorum Magiſtro dicta ſunt.

3 In profeſſorio, vel per triennium, vel certè quouſq; ad ætatem ſuſcipiendi Sacros Ordines perùenerint, permanerè debent. Quo tempore omni ſtudio curare debet eorum Magiſter, vt prædicti Iuuenes ijs omnibus, quæ ad Chorum, & Eccleſiá ſpectant, benè inſtruantur, & literarum ſtudijs diligentèr incumbànt.

Præ-

Præſentes Conſtitutiones eſſe ab omnibus obſeruandas, ac ſæpius perlegendas.
Cap. Vltimum.

1 QVemadmodùm neceſſarium eſt (vt vndè exorti ſimus, ibi terminemus) aliquas Conſtitutiones, & Regulas conſcribi, quæ Nos Omnes, noſtramq; Congregationem in Diuino Obſequio, & in via ſalutis incæpta iuuent, ac dirigant, ità longè magis neceſſarium erit, vt illæ eædem ab omnibus omninò obſeruentur, ac cuſtodiantur. Hortamur igitur omnes in Domino, ac diſtrictè præcipimus, vt quæ in Volumine harum legum, & Conſtitutionum conſcripta ſunt, omni ſtudio, omniq; conatu quiſq; ex noſtris obſeruare, ac cuſtodire curet. Superiores verò, quicunquè illi ſint, non modò ad earum obſeruationem, teneri ſciant, verùm etiam, vt eorum cura vigilantia, & exemplo à ſibi ſubditis inuiolabilitèr obſeruentur. Transgreſſores non ſolùm in pænas, ab ipſis Conſtitutionibus impoſitas, ſed etiam in alias grauiores ab eo, ad quem ſpectabit, infligendas incurrent.

2 Vt autèm hoc faciliùs præſtari poſſit, locales Superiores, vt in publico Refectorio præſentes Conſtitutiones ſæpè perlegãtur, ſaltẽ bis in quolibet anno, hoc eſt in Aduentu, & Quadrageſima curare debent; Regula verò S. Auguſt. ſingulis menſibus perlegatur. Volumus autèm ſi Circà præſentes Conſtitutiones aliqua oriatur difficultas, quod ſolum Generale Capitulum poſſit eas declarare, talemquè Declarationem vim Conſtitutionis habere. Faxit Deus, vt hæc omnia adimplẽdo vias noſtras ad Cæleſtem Patriam,

vbi

vbi vera Beatitudo eſt, dirigamus, ibiquè in perpetuas æternitates ſummo bono perfruamur. Amen, &c.

RITVS

RITVS VESTIENDI NOVITIOS.

CVM aliquis mundo renunciare cupiens in noſtrum ſacrum ordinem adſcribi voluerit, Superior qui ſecularem induere debet, cotta, & ſtola indutus cum omnibus ſuis fratribus in Eccleſiam, vel Capitulum conueniat. Secularis verò induendus, præcedente Nouitiorum magiſtro, ingrediatur veſtes quibus induendus eſt, deferens, aptè accomodatas, ac plicatas, & vnà cum Magiſtro ad pedes Superioris geneflectat, qui eum interroget dicens. Quid petis? *Reſpondit.* Miſericordiam Dei & veſtram Societatem. *Tunc Superior inſinuans prius quid poſtulauerit, quantaq; ſit huiuſmodi petitio de laboribus, & auſteritate ordinis certiorem illum reddat; ac de mutatione morum, & perſeuerantia admoneat. Quo facto dicat.* Dominus qui incępit in te bonum opus ipſe perficiat ℟. Amen.

Interim ſecularibus veſtibus exuatur à ſuperiore dicent.

Exuat te Dominus veterem hominem cũ actibus ſuis ℟. Amen.
℣. Exurge Chriſte adiuua nos. ℟ Et libera nos ꝓpter nomẽ tuũ.
℣. Dominus vobiſcum. ℟ Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS.

DOmine virtutum ſupplices deprecamur clementiam tuã, vt hunc famulum tuum miſerationis tuę abundantia ab omni vetuſtatis irreptione expurget, & capacem ſanctæ nouitatis efficiat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Poſtmodum induat eum habitu Nouitiorum dicens.

Induat te Dominus nouum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in iuſtitia, & ſanctitate veritatis. In nomine † Patris, & & Filij, & Spiritus Sancti. ℟. Amen.

Illicò aſpergat eum aqua benedicta; & mutet ei nomen, ſi videbitur expedire, maximè ſi habuerit nomen ethnicum imponat ei nomen alicuis ſancti. His peractis dicat. ℣ Dominus vobiſcum.
℟ Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS.

ADeſto Domine ſupplicationibus noſtris, & hunc famulum tuum, cui in tuo ſancto nomine habitum noſtræ Sãctæ Religionis impoſuimus, bene✝dicere digneris, & præſta, vt te largiente deuotus in Eccleſia perſiſtat, & vitam mereatur æternã. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℞ Amen.

Deindè Superior cum reliquis õibus genuflectens incipit Hymnum. Veni creator Spiritus, &c. *quem fratres proſequuntur, ac dicto primo verſu Hymni, omnes ſurgunt. Finito Hymno permanente adhuc Nouitio genoflexo, ſuperior dicat.* Pater noſter. ℣ Et ne nos inducas in tentationem. ℞ Sed libera nos à malo. ℣ Emitte ſpiritum tuum, & creabuntur. ℞ Et renouabis faciem terræ. ℣ Ora pro eo ſancta Dei Genitrix. ℞ Vt dignus efficiatur promiſſionibus Chriſti. ℣ Ora pro eo Beate Pater Hieronyme. ℞ Vt dignus efficiatur promiſſionibus Chriſti. ℣ Domine exaudi orationem meam. ℞ Et clamor meus ad te veniat. ℣ Dominus vobiſcum. ℞ Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS.

DEus, qui corda fidelium ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti, da ei in eodem Spiritu recta ſapere, & de eius ſemper conſolatione gaudere, &c.

COncede nos famulos tuos, quæſumus Domine Deus perpetua mentis, & corporis ſanitate gaudere. Et glorioſa Beatæ Mariæ ſemper Virginis interceſſione à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.

DEus qui Eccleſiæ tuæ in exponendis ſacris ſcripturis Beatum Hieronymum confeſſorem tuum Doctorem maximum prouidere dignatus es, præſta quæſumus, vt eius ſuffragantibus meritis, quod ore ſimul, & opere docuit te adiuuante exercere valeamus. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℞. Amen.

Quibus peractis omnes fratres ipſum recipiant ad oſculũ pacis.

FINIS.

DE NOVITIORVM PROFESSIONE.

C*VM tempus emittendi profeſſionem aduenerit (dato ſigno) ſuperior cotta, & ſtola indutus, vnà cum fratribus ad Eccleſiam ſe conferat, & ad Altare in cornu epiſtolæ conſiſtat. Ad quod Nouitius talari veſte noſtri coloris, & ſeculari pallio veſtitus deferens Tunicam, Capucium, & Zonam præcedente Magiſtro accedat, ac in medio genuflectatur. Tunc Superior eum interroget dicens.* Quid petis? *Reſpondit.* Dei miſericordiam, & veſtram ſocietatem. *Superior autem dicat.*

Dominus qui incępit in te bonũ opus ipſe perficiat. ℟ Amen. *Deindè coràm omnibus hæc, aut ſimilia verba cum eo habeat italico tamèn ſermone.*

Dilecte fili in Chriſto. Ecce tempus tuæ probationis completum eſt, in quo expertus es omnem noſtri ordinis aſperitatem. Nunc ergò de duobus oportet te vnum eligere, ideſt, vel à nobis diſcedere, & abire in viam tuam, vel renuntiare huic ſeculo, & dedicare, atq; offerre te ipſum totum Deo, & ordini noſtrò, ſciens quod poſtquàm te ſic obtuleris, de ſub iugo obedientiæ eiuſdem ordinis collum tuum non licebit excutere; quod ſub tàm moroſa deliberatione cum recuſare liberè poſſes, ſpontè ſuſcipere voluiſti.

Quod ſi ipſe reſponderit velle Deo, & ordini noſtro, ſe totum offerre, inquirat ab eo Superior, vtrum vi, vel metu faciat profeſſionem, & ſi iterùm reſponderit ſe ſpontè, & liberè, & non vi, vel metu vouere velle, collocatis veſtibus ſuper tabulam à cornu epiſtolæ Superior eas benedicat dicens:

℣. Adiutorium noſtrum in nomine Domini. ℟ Qui fecit cælum, & terram. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS.

Domine Ieſu Chriſte, qui tegumentum noſtræ mortalitatis induere dignatus es, obſecramus immenſam largitatis tuæ

abundantiam, vt hoc genus veſtimenti, quod ſancti Patres, ad humilitatis indicium ferre ſanxerunt, ità bene ✝ dicere digneris, vt hic famulus tuus, qui eo vſus fuerit te induere mereatur: qui viuis, & regnas in ſęcula ſęculorum. ℟. Amen.

O R E M V S.

DEus qui veſtimentum ſingulare ad indumentum æternę iucunditatis tuis fidelibus promiſiſti, clementiam tuam ſuppliciter exoramus, vt hæc indumenta humilitatem cordis, & contemptum mundi ſignificantia, quibus famulus tuus in ſancto, ac firmo propoſito veſtiri deſiderat propitius bene✝dicas, & caſtitatis habitum, quem te inſpirante ſuſcipit, te protegente cuſtodiat, vt quem veneranda veſte induis beato facias indumento veſtiri. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Benedictio Tunicæ, & Capucij.

BEne ✠ dicat quæſumus omnipotens Deus Tunicam, & Capucium iſtud capiti huius famuli tui imponendum, & pręſta, vt ſit in eo ſanitas, ſanctitas, caſtitas, virtus, & victoria, ſanctimonia, humilitas, bonitas, & manſuetudo, legis plenitudo, & obedientia. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Benedictio Zonæ.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui peccatoribus quęrentibus veniam pietatis tuæ miſericordiam tribuiſti, oramus immenſam clementiam tuam, vt hanc Zonam bene✝dicere, & ſanctificare digneris, vt qui pro peccatis ſuis cincti fuerint miſericordiam tuæ indulgentiæ conſequantur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. Amen.

Poſtmodùm aſpergantur aqua benedicta, & incenſo adoleantur, mox ſecularibus veſtibus Nouitium exuendo dicat.

℟. Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus ſuis.

℟. Amen.

Eumquè benedicat in hac forma.

℣. Dominus vobiſcum.

℟. Et cum Spiritu tuo.

O R E M V S.

DOmine virtutum ſupplices deprecamur clementiam tuam, vt hunc famulum tuum miſerationis tuæ abundantia ab omni vetuſtatis irreptione expurget, & capacem ſanctæ nouitatis

tis efficiat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟ Amen.

Deindè aſpergat eum aqua benedicta ac, induens Nouitium Tunica dicat.

Induat te Dominus veſtimento ſalutis, & indumēto letitiæ. In nomine Pat✠ris, & Filij, & Spiritus ſancti. ℟ Amen.

Statim verò cingat ipſum Zona benedicta dicens.

Accipe Zonam ſupèr lumbos tuos in ſignum caſtitatis, & cōtinentiæ in nomine Pa✠tris, & Filij, & Spiritus ſancti. ℟ Amen.

Demùm imponat Capucium dicens.

Accipe Capucium ſupèr humeros, & caput tuum in ſignum humilitatis obedientiæ, & munditiæ, & paupertatis. In nomine Pa✠tris, & Filij, & Spiritus ſancti. ℟ Amen.

℣ Dominus vobiſcum.

℟ Et cum ſpiritu tuo.

O R E M V S.

ADeſto Domine ſupplicationibus noſtris, & hunc famulum tuum, cui in tuo ſancto nomine habitum noſtræ ſanctæ Religionis impoſuimus, bene✠dicere digneris; & præſta, vt te largiente deuotus in Eccleſia perſiſtat, & vitam mereatur æternam. per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟ Amen.

Deindè Superior genuflectens incipiat Hymnum. Veni creator Spiritus &c. *quem fratres proſequuntur, ac dicto, primo verſu ſurgunt. Finito Hymno, permanente adhuc Nouitio genuflexo Superior dicat.*

℣ Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.

℟ Et renouabis faciem terræ.

℣ Ora pro eo ſancta Dei genitrix.

℟ Vt dignus efficiatur promiſionibus Chriſti.

℣ Ora pro eo Beate Pater Hieronyme.

℟ Vt dignus efficiatur promiſſionibus Chriſti.

℣ Domine exaudi orationem meam.

℟ Et clamor meus ad te veniat.

℣ Dominus vobiſcum.

℟ Et cum ſpiritu tuo.

O R E M V S.

DEus, qui corda fidelium ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti, da ei in eodem Spiritu recta ſapere, & de eius ſempèr conſolatione gaudere, &c.

Con-

COncede nos famulos tuos quęſumus Domine Deus perpetua mentis,& corporis ſanitate gaudere. Et glorioſa Beatæ Mariæ ſempèr Virginis interceſſione à preſenti liberari triſtitia, & ęterna perfrui lætitia.

DEus qui Eccleſiæ tuæ in exponendis ſacris ſcripturis Beatum Hieronymum confeſſorem tuum Doctorem maximum prouidere dignatus es, præſta quæſumus, vt eius ſuffragãtibus meritis, quod ore ſimul, & opere docit te adiuuante exercere valeamus. Per Chriſtum Dominum noſtrum. ℟ Amen.

Poſt hæc autèm Superior ſedeat ad altare in cornu epiſtolæ habens miſſale apertum in loco canonis Te igitur *ſuprà quod ; Nouitius flexis genibus manus extenſas imponat ; ac voce intelligibili emittat profeſſionem in hac forma.*

Forma profesſionis coràm Reuerendisſimo Patre noſtro Generali.

IO Frà N. faccio profesſione, e prometto à Dio, & alla Beata Vergine Maria, al Padre S. Girolamo, & al Beato Pietro dà Piſa, & à voi Reuerendisſimo Padre Frà N. Generale di tutta la Congregatione, & alli ſucceſſori voſtri vbidienza ſecondo la Regola di S. Agoſtino, e Coſtitutioni delli Frati Eremiti della Congregatione del Beato Pietro dà Piſa, & di viuere in pouertà, e caſtità ſino alla morte.

Forma

IO Frà N. faccio Profeſsione, e prometto à Dio, & alla Beata Vergine Maria, al Padre S. Girolamo, & al B. Pietro dà Piſa, & à voi Reuerendo Padre frà N. Priore di N. in nome, & vece del Reuerendiſsimo padre frà N. Generale di tutta la Congregatione, & à tutti li ſucceſſori di quello vbidienza ſecondo la Regola di S. Agoſtino, & Inſtitutioni delli Frati Eremiti della Congregatione del B. Pietro dà Piſa, & di viuere in pouertà, & caſtità, ~~fino alla morte~~. [redacted]

Emiſſa Profeſsione Superior dicat.

IO accetto la voſtra profeſsione in nome di Dio, della ſua Madre Vergine Maria, del Padre S. Girolamo, del Beato Pietro dà Piſa, e di tutta la noſtra Congregatione, & ſé oſſeruarete le coſe promeſſe heuerete la vita eterna.

Qui-

Forma Profeſſionis Fidei Faciendæ.

EGO F. N. Ordinis. N. Generalis, firma fide credo, profiteor omnia, & ſingula, quæ continentur in Symbolo Fidei, quo Sancta Romana Eccleſia vtitur, videlicèt: Credo in vnum Deum Patrem Omnipotentem factorem Cœli, & terræ, viſibilium omnium, & inuiſibilium; & in vnum Dominum Ieſum Chriſtum, filium Dei vnigenitum. Et ex Patre natum antè omnia ſecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum, conſubſtantialem Patri, per quē omnia facta ſunt. Qui proptèr nos homines & proptèr noſtrā ſalutem deſcendit de Cœlis. Et incarnatus eſt de Spiritu Sācto ex Maria Virgine, & homo factus eſt. Crucifixus etiam pro nobis, ſub Pontio Pilato paſſus, & ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecundùm, ſcripturas. Et aſcendit in Cœlum, ſedet ad dexteram Patris. Et iterùm venturus eſt cum gloria iudicare viuos, & mortuos; cuius regni non erit finis. Et jn Spiritum Sanctum Dominum, & viuificantem, qui ex Patre, filioquè procedit. Qui cum Patre, & filio ſimul adoratur, & conglorificatur; qui locutus eſt per Prophetas. Et vnam Sanctam Catholicam, & Apoſtolicam Eccleſiam. Confiteor vnum Baptiſma in remiſſionem Peccatorum. Et expecto reſurrectionem mortuorum. Et vitam venturi Sæculi. Amen.

Apoſtolicas, & Ecleſiaſticas traditiones, reliquaſq; eiuſdem Eccleſiæ obſeruationes, & conſtitutiones firmiſſimè admitto, & amplector. Item ſacram ſcripturam iuxtà conſenſum, quem tenuit, & tenet Sancta Mater Eccleſia, cuius eſt iudicare de vero ſenſu, & interpretatione

Sacrarum Scripturarum, admitto; nec eam vnquàm niſi, iuxſtà vnanimem conſenſum Patrum accipiam, & interpretabor.

Profiteor quoquè, ſeptem eſſe verè, & propriè Sacramenta nouæ legis, à Ieſu Chriſto Domino noſtro inſtituta, atquè ad ſalutem humani generis; licèt non omnia ſingulis neceſſaria; ſcilicèt, Baptiſmum, Confirmationem, Eucariſtiam, Pænitentiam, Extremam vnctionem, Ordinem, & Matrimonium, illaquè gratiam conferre: Et ex his Baptiſmum, Confirmationem, & Ordinem ſinè Sacrilegio reiterari non poſſe. Receptos quoquè, & approbatos Eccleſiæ Catolicæ ritus in Sacramentorum omnium ſolemni adminiſtratione recipio, & admitto. Omnia, & ſingula, quæ de peccato originali, & de iuſtificatione in Sacroſancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor paritèr, in Miſſa offerri Deum verum, proprium, & propitiatorium ſacrificium pro viuis, & defunctis; atquè in Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento eſſe verè, realitèr, & ſubſtantialitèr corpus, & ſanguinem, vnà cum anima, & Diuinitate Domini noſtri Ieſu Chriſti; fieriquè conuerſionem totius ſubſtantiæ panis in corpus, & totius ſubſtantiæ vini in Sanguinem; quam conuerſionem Catholica Eccleſia tranſubſtantiationem appellat. Fateor etiam ſub altera tantùm ſpecie totum, atquè integrum Chriſtum, verùmq; Sacramentum ſumi.

Conſtantèr teneo, purgatorium eſſe, animaſq; ibidetentas fidelium ſuffragijs iuuari. Similitèr, & Sanctos vnà cum Chriſto regnantes, venerandos, atquè inuocandos eſſe, eoſquè orationes Deo pro nobis offerre, atq; eorum reliquias eſſe venerandas, firmiſſimè aſſero. Imagines Chriſti, ac Deiparæ ſempèr Virginis, necnon aliorum

San-

Sanctorum habendas, & retinendas eſſe, atquè debitum honorem, ac venerationem impertiendum. Indulgentiarum etiàm, poteſtatem à Chriſto in Eccleſia relictã fuiſſe, illarumquè vſum Chriſtiano populo maximè ſalutarem eſſe affirmo. Sanctam, Catholicam, & Apoſtolicam Romanam Eccleſiam omnium Eccleſiarum matrem, & magiſtram agnoſco. Romanoq;Pontifici Beati Petri Apoſtolorum principis ſucceſſori, ac Ieſu Chriſti Vicario veram obedientiam ſpondeo, ac iuro.

Cæteraq; item omnia à Sacris Canonibus, & œcumenicis Concilijs, ac præcipuè à Sacroſancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata indubitantèr recipio, atq;profiteor.Simulq; contraria õnia atq; hereſes quaſcumq; ab Eccleſia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, ego paritèr damno, reijcio, anathematizo. Hãc verò Catholicam fidem, exſtrà quam nemoſaluus eſſe poteſt, quam in preſenti ſpontè profiteor, & veracitèr teneo, eãdem integram, & inuiolatam vſq; ad extremum vitæ Spiritum conſtantiſſimè, Deo adiuuante, retinere, & confiteri, atquè à meis ſubditis, vel illis quorum cura ad me in munere meo ſpectabit, teneri, doceri, et predicari, quantùm in me erit curaturum.

Forma abſolutionis generalis quæ dari ſolet in extremis vitæ conſtitutis.

DOMINVS Noſter Ieſus Chriſtus per merita ſuæ Sanctiſſimæ paſſionis te abſoluat,& gratiam ſuam tibi infundat; & ego auctoritate ipſius, ac Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & Summorum Pontificum mihi in hac parte commiſſa, & tibi conceſſa, abſoluto te ab omni vinculo excomunicationis maioris, vel minoris,

vel minoris, & ab omni ſententia ſuſpenſionis, & interdicti; & diſpenſo tecùm in omni irregularitate, ſi quam contraxiſti. Eadem auctoritate ego abſoluo te ab omni tranſgreſſione votorum tui ordinis, & ſtatutorum Papalium, Generalium, & Prouincialium localium, & Synodalium, quorumcumquè. Eadem auctoritate abſoluo te ab omni officio malè perſoluto, horis indebitè tranſpoſitis, vel dimiſſis. Item eadèm auctoritate abſoluo te ab omnibus peccatis tuis, quibus cōtrà Deum fragilitate humana, ignorantia, vel malitia deliquiſti, concedens tibi remiſſionem, & Indulgentiam Plenariam omnium peccatorum tuorum confeſſorum, & cunctorum de quibus etiam non recordaris, in quantùm claues Eccleſiæ ſe extendunt.

Item Eadèm auctoritate abſoluo te à penis Purgatorij, quas pro peccatis commiſſis & delictis in hoc mundo perpetratis meruiſti, reſtituendo te illi innocentiæ, in qua eras, quandò baptizatus fuiſti. In nomine Patris ✠ & Filij ✠ & Spiritus Sancti. Amen.

✠

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

INDEX
CAPITVLORVM
TOTIVS OPERIS.

Regula S. Auguſtini. Car. 5.

De ijs quæ ad Dei cultum, & ad Officia Pietatis, ac primò de Diuinorum mandatorum obſeruantia. Cap. 1. fac. 13.

Quid cuiq; agendum ſit manè cum ſurgit, & veſperè ante cubitum. Cap. 2. fac. 13.

De Oratione mentali, alijſuè precibus fundendis. Cap. 3. fac. 14.

De audiendo quotidiè Sacrum, ac Sanctiſſima Communione. Cap. 4. fac. 15.

De Officio, & Horis Canonicis in Choro perſoluendis. Cap. 5. fac. 16.

Ad quid teneantur laici loco Diuini Officij. Cap. 6. fac. 18.

De Suffragijs pro Defunctis. Cap. 7. fac. 18.

De Ieiunijs. Cap 8. fac. 20.

De flagellationibus. Cap. 9. fac. 20.

De Votorum obſeruatione, & primò de Voto Paupertatis. Cap. 10. fac. 21.

De Voto Caſtitatis. Cap. 11. fac. 23.

De

De Obedientia, Cap.12. fac. 24.
De Benedictione Menſæ, lectione, ac Gratiarum actione. Cap.13. fac.25.
De modo accuſandi ſe,ac Culpā dicendi. Cap. 14. fac. 27.
De Silentio. Cap. 15. fac. 28.
Nullam eſſe debere intèr Fratres Habitus varietatem, ac diſſentionem. Cap.16. fac.29.
De modo cubādi,manēdiq;in Cubiculo. Cap. 17. fac. 31.
Egreſſurus è Monaſterio, & in Conuerſatione præſertim cum Externis qua ratione ſe gerere debeat. Cap.18. fac. 32.
De conſcribendis,accipiendiſq; literis,ac de Querelis,& Proceſſibus fabricādis. Cap. 19. fac. 33.
De Vagis, ſeù Vagantibus, & Apoſtatis. Cap. 20. fac. 35.
De excipiendis Hoſpitibus,& Peregrinis. Cap.21. fac. 37.
De locis ad literarum ſtudia deſignandis. Cap.22. fac. 38.
De Philoſophie, ac Scholaſticcæ Theologiæ lectoribus. Cap.23. fac. 39.
De Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ Diſcipulis. Cap.24. fac. 41.
De Studiorum Præfecto. Cap.25. fac. 41.
De lectione Moralis Theologiæ. Cap. 26. fac. 42.
De promouendis ad Ordines. Cap.27. fac. 42.
Qua ratione Infirmis ſeruiendum ſit. Cap.28. fac. 44.
Quid agendum ergà Senes,& Impotētes. Cap. 29. fac. 45.
De Percuſſione, furto; alijſq; Delictis. Cap.30. fac. 46.
De Ianitore, eiuſq; Officio. Cap.31. fac. 47.
De Sacriſta eiuſq; Officio. Cap.32. fac. 48.
Qua ratione cuiuſq; Conuentus Suppellex,præcipueq;libri cuſtodiendi ſint. Cap. 33. fac. 49.
Nullum Priorem, aut Superiorem poſſe alienare, permutare, locare, aut fabri-

ca-

:are abſq; Capituli, aut PP. Viſitatorum facultate. Cap. 34. fac. 51.

Quomodò rationes accepti, & expenſi cuiuſq; Conuentus à Priore adnotari, & præſcribi debeant. Cap. 35. fac. 52.

:uius qualitatis, & Conditionis eſſe debeant noſtræ Congregationis Superiores. Cap. 36. fac. 55.

)e Procuratore Generali. Cap. 37. fac. 56.

)e Cancellarijs. Cap. 38. fac. 57.

)e Examinatoribus. Cap. 39. fac. 58.

)e Patribus Graduatis. Cap. 40. fac. 59.

Quanto tempore permanere debent Superiores in eorum Dignitatibus, & Officijs. Cap. 41. fac. 60.

Rem nullam ad totam Congregationem ſpectantem ſinè eiuſdem conſenſu fieri debere. Cap. 42. fac. 61.

Quis modus, quæuè forma in omnibus, & ſingulis Scrutinijs, & Electionibus cuiuſcumq; Capituli ſit ab omnibus ſeruanda. Cap. 43. fac. 62.

Quo tempore, quouè loco cælebrandun ſit Generale Capitulum. Cap. 44. fac. 64.

Quinàm ſe conferre debeant ad Comitia Generalia. Cap. 45. fac. 65.

Modus, ac forma Diſcretum eligendi præſcribitur. Cap. 46. fac. 66.

De Officio PP. Corectorrum in Capitulo Generali. Cap. 47. fac. 67.

De Electione Vicarij Generalis Capituli, PP. definitorum, eorumq; Officij. Cap. 48. fac. 68.

De electione P. Generalis in Capitulo, Cap. 49. fac. 71.

De

De Prouincialium Electione in Generali Capitulo Cap. 50. fac. 7
De electione PP. Correctorum. Cap. 51. fac. 7
Qua ratione Capitulum publicandum ſit, ac dimittendum. Cap. 52. fac. 74
Nulli, ex noſtris, quæ in Congregatione, aut Capitulis pertractantur externis referre liceat. Cap. 53. fac. 75
Deſcribitur modus eligendi Generalem, & Prouinciales extrà Capitulum. Cap. 54. fac. 75
Traditur modus eligendi Priores, ceteroſq; Officiales, ac etiam Procuratorem Generalem exrrà Capitulum. Cap. 55. fac. 78
De modo viſitandi Monaſteria. Cap. 56. fac. 78
Poſſe Generalem, ac Prouinciales alijs ſuas Vices demandare. Cap. 57. fac. 81.
Quis ordo intèr Fratres, ac Superiores noſtræ congregationis conſtituẽdus ſit. Cap. 58. fac. 1.
De Nouitiorum receptione. Cap. 59. fac 83.
De Nouitiorum educatione, & de eorum Magiſtro. Cap. 60. fac 84.
De Profeſſis in Profeſſorio degentibus, ac de eorum Magiſtro. Cap. 61. fac. 80.
Præſentes Conſtitutiones eſſe ab omnibus obſeruandas, ac ſæpius perlegẽdas. Cap. vl. fac. 87.
Ritus veſtiendi Nouitios fac. 89.
De Nouitiorum Profeſſione. fac. 91.
Forma profeſſionis coràm Reuerendiſſ. P. N. Gen. fac. 94.
Forma Profeſſionis coràm Reu. P. Priore. fac. 65.
Forma Profeſſionis Fidei faciendæ. fac. 99.
Forma Abſolutionis generalis, quæ dari ſolet in extremis conſtitutis. fac. 101.

424397

L A V S   D E O.

ERRATA.

				Errata		*Corrige*
Pag.	10	ver.	26	vatens		latens
	11	ver.	7	calciamenta		calceamenta
	14	ver.	7	ſeguenti		ſequenti
		ver.	24	loci	adde	&
	15	ver.	4	ac	adde	de
	22	ver.	10	autem	adde	ſeù
	27	ver.	16	cap. 15.		cap. 14.
		ver.	28	dupliciter		duplicetur
	28	ver.	10	ad coenam	adde	& à coena
	31	ver.	18	quouis	adde	cubiculo
	33	ver.	1	dimiſſis	adde	nec
	34	ver.	24	loculi		locali
	35	ver.	11	ex pulſerint		expulerint
	44	ver.	9	ſingulis	adde	tàm
	48	ver.	1	ei		&
	50	ver.	7	quilibet		cuilibet
	53	ver.	5	ex		&
	55	ver.	22	conuentus		coniunctus
	60	ver.	29	poſſit		poſſint
	62	ver.	16	ſequentes	adde	priuatus
	66	ver.	15	pelmanſerit		permanſerint
	67	ver.	31	loc		loco
	69	ver.	1	Prouincialli		Prouincialis
		ver.	22	actiuam		actiua
	80	ver.	7	Monaſterij	adde	quæ
	93	ver.	2	indeus		induens
	100	ver.	25	faieor		fateor

124397

BIBLIOTECA